

Ioannis Despauterij Niniuitæ.
Despauterij artis versificatorię liber Secundus
generaleis quantitatum regulas continens.

Ioannes Despauterius Niniuita Ioanni Neuiō
Hondiscotano theologo eloquētiſſimo, &
apud Louanios Liliانوꝝ moderatori
prudētiffimo, & ſuo p̄ceptorī op̄
pido q̄ venerādo, S.D.P.

Secundū artis versificatorię n̄æ libellū celsitudini tuę non
veritūssum dedicare p̄ceptor mi disertiffime, q̄ te (quem
parētis loco semp̄ habuerim, nec vnq̄ minoris fecerim
q̄ Appollinarē suū Gellius) oratorio & poetico studio,
succisuiſ tēporibus vehementer oblectari certo sciam, Neq̄ enim
more aliorū theologoꝝ paucis tui similibus exceptis, grāmaticam
vt tenuem cauillaris, ex cuius ignoratione, in quauis doctrina mul-
ta errorū milia irreperunt. Plurimi sane sophistę & agrāmati glos-
sulas pulchre callent. Qui diui Hieronymi, & Augustini & Sidonij
scripta aut alioꝝ veterum theologoꝝ rite noscant, paucos reperiri
tuo facile testimonio conuincā. Felix profecto es p̄ceptor optime,
q̄ literaturā politiorē semp̄ amaueris, quæ facit vt veterę & neo-
tericoꝝ monumenta iuxta intelligas. Talis namq̄ philosophus es,
qualē vult architectū suum esse Vitruuius, hoc est theologus sum-
mus, nullius artis expertus. Talis quoq̄ est theologus et vere philoso-
phus, p̄ceptor meus venerabilis Ioannes Raeths houe, talis ac
tantus quantū fuisse Taurum philosophū predicat Gellius, Immo
maior quia theologus excellentiffimus, cuius meminero dum spi-
ritus hos reget artus. Ad te redeo dulciffime Neui, orās te (quē artis
nostræ doctiffimū esse scio) vt quæ videbis recte a nobis reprehen-
sa, defendas contra imperiti vulgī abusum. Plurima nāq̄ aliter im-
perita multitudo, atq̄ ego cum doctis profert, quare non ignorās
me vehementer ab imperitis vituperatum iri, huius te libelli defen-
sorem constitui. Obsecro ne esse recuses. id si impetro, omneis the-
onum & dentes & nasos facile contemnam. Vale cum doctiffimis
viris & amicis nostris Iodoco lęto & Martino dorpio. Ex Bergis,
x. Calendas Ianuarias anno domini. M. CCCCC. X.

Quantitatis syllabarię regularum
generalium, Prima de positione.

O Vm postponuntur vocali consona bina
 Aut duplex longa est positu, quod si duo
 subsint,
 Finali, raro positu producitur illa.

Vocalis naturaliter brevis quã duæ consonantes continuo sequun-
 tur, ita vt vna consonantiũ in eadem dictiõẽ cum vocali ponatur,
 aut quã in eadem dictiõẽ sequitur duplex. id est. x. z. vel i cõsonãs,
 producitur ea vocali positione, siue positu consonantiũ, vel dupli-
 cis. Q. si vocalis sit vltima dictiõnis litera, & in principio sequentis
 dictiõnis sequatur duæ consonantes, rarissime producitur positione.
 Consonãs bis posita pro duabus habetur, vt prima in amnis pro-
 ducit positioẽ, similiter bis vbi cõsonãs sequitur, vt Bis venit ad mul-
 etrã. sic rexi, gaza, aio. sed iam latius singula declarabo. ¶ Dixi igitur
 vocalis quã ois syllaba grã vocalis quãta dicitur. ¶ Dixi naturaliter
 breuis quãsi naturaliter pducatur non opus fuerit ad positionẽ confu-
 gere, vt vocali in est & ast, naturaliter corripitur, vt liq̃t ex es & at. Ast
 certe poeticũ est, & vix recipitur nisi sequente vocali. Verg. Ast ego que
 quæ diuũ incedo regina. Persius tñ dixit, Ast vocat officium. ¶ Dixi
 ita, vt vna consonantiũ & c. quia non oportet vtrãq; in eadem syl-
 laba locari, verbi gratia a in at corripitur, eadem si consonãs in prin-
 cipio sequentis dictiõnis ponatur, pducitur. Verg. At regina graui. ¶ Di-
 xi autem quam in eadẽ dictiõẽ sequitur, duplex hoc est x z i. consonãs
 Tunc em vocalis positione pducitur, X semper duplex est, vt dixi,
 texti, rex, & ponitur pro cl vel gl. ¶ Z rarissime simplex e, nec vnq;
 sine auctoritate. Verg. Arma virũ tabulæq; & Troia gaza per vn-
 das Idem. Et gaza distabat. Producitur nazara, Eleazar, azymus,
 licet id cõpositũ est, testis est Mancinellus. Nebrissensis dicit multa de
 perizoma cõtra Alexandrũ, quod si inueniatur, corripitur inquit, quã
 compositũ est. I duplex est inter duas vocales vt aio, baiulo, baiu-
 lus. Sedulius. Venter puellæ baiulat. Secreta quæ non nouerat. duo
 sunt iambici dimetri, vt illud. Claustrũ Mariæ baiulat, sic recte Riga
 Inde viris sanctis baiulat Ille crucẽ. Ineptus igitur est x̃ siculus. Clo-
 tho colum baiulat, Lachesis net & Atropos occat. de hoc versu ali-
 quid videbis in litera o in ultimis syllabis. Baiulo est onus fero, sunt
 qui nolunt recte dici baiulus literarũ sed tabellarius, grãmatopho-
 rus. id credo esse verũ, vbi pcedes vocalis per cõpositionẽ aduenit
 corripitur, vt bijugus, quadrijugus, reñcio tamẽ variatur vt patebit.
 ¶ Dixi postremum Q. si vocalis sit vltima dictiõnis litera, &

Ast.

X.
Z.Perizo-
ma.I.
Baiulo.Gramma-
tophor.

phano, & Timolinō Tmoli haberi in Ovi cōtra Nestorē. ¶ Adius
 Antonius Nebrissensis vir doctissimus adducit testimoniu Catulli
 dicētis. Dulce mnenosynō mei sōda. Phaleucius & sus ē, in q̄ putat
 e in dulce p̄duci pōne, verē infirma ē hęc Adij p̄batio, q̄a Catullus
 non mō iam b̄u huic carmini in primo loco dedit, sed etiā trochēū,
 Catul. de Acme. Ista turpiculo puella naso. Et negat mihi v̄ra reddi
 turā, Perseq̄ mur eā & reflagitemus Męcha putida redde codicillos,
 Redde putida męcha codicillos, Quinq̄ sunt hendecasyllabi in eo
 dem epigrāmate. Idem ad Lycinum. Semimortua lectulo iacebāt,
 Phal. est. vbi primus pes est trochēus, nā semī vltimā corripit. Ovi.
 li. ij. Met. Semifer interea diuinæ stirpis alumno Lætus erat. ¶ Ma
 crobius dicit vltimā in ablatiuo fratre p̄duci in hoc spōdaico Ver
 gi. lib. ix. Nec Clycio genitore minor nec fratre Mnestheo. vbi etiā
 Mnesthe
 us. Mene
 stheus.
 lynæresis est. M em̄ apud græcos vim mutæ obtinet. Verg. æne. iij.
 Mnesthea Sergestūq̄ vocat fortemq̄ Cloantū. Seruius Macrobio
 haud indoctior legit Menestheo gratia & sus, sic aliq̄ quoq̄. Sta. vi.
 Theb. Discus nec dubia iuncta ve Menesthea victū Trāsabit me
 ta. sic ibidem, Menestheus sæpe. Equibus facile intelligere possum.
 rarissimā esse positionē, & vix admittendā si dictio in vocalem de
 sinat, & sequens a duabus consonantibus inchoetur. nam si a dupli
 ci perpetuū corripiēt. Luc. Talem fama canit tumidū super æquora
 Xerxem. Verg. iam medio apparet fluctu nemorosa Zacynthos.
 Etenim vbi positio videbitur esse aut coniūctio, forsitan erit perpe
 ram subtracta, aut cæsura locū habebit, nam quod Nebrissensis cū
 Sulpitio affert ex Vergilio, Tribulaq̄ traheæq̄ & iniquo pondere
 rastrī, nullo modo p̄bat hanc positionē, q̄a q̄ simili loco ap̄d Ver
 gilium p̄ducitur, vbi positio nullo modo locū habet. vt. iij. æne. Li
 minaq̄ laurusq̄ dei. vbi Seruius ait. breuis pro lōga posita est. De
 fenditur aut̄, vel q̄a monosyllaba ad artem non p̄tinēt, vel p̄ticula
 que sui substantiā non habet, membrū putatur superioris orationis
 hęc Seruius, quibus quid velit non satis intelligo, quia monosylla
 ba non minus ad artē pertinere vidētur q̄ polysyllaba. vt a, ab, de,
 e, &c. Et membrū esse superioris oratōis nihil confert ad productio
 nem. ideoq̄ puto produci solū cæsurae causa (vt ante dixi) Verg. ali
 bi. Drymoq̄ Xāthoq̄ Ligeaq̄ Phylodoceq̄, Idem. Eurīq̄ zephy
 rīq̄ tumēt. Ovi. Syderaq̄ v̄tīq̄ nocēt. Idem. Sarculaq̄ rastrīq̄ gra
 ues. Rectius iḡit corripiemus finalē vocalē. Sido. dulcia Mnemosy
 nedemirās carmina Sapphus. Ovi. piscosamq̄ Gnidon grauidam
 Amathunta metallis. Horat. Lingmus infanī ridentes p̄mia scribæ.
 Idem. Ignoscent siquid peccauero sultus amici. Luca. Terga sedent

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

crebro maculis distincta smaragdo. huius rei exempla facile multa inuenies, in quibus tamē vel s. absumi, vel liquidam locū habere testantur Diomedes & Priscianus, secundū quos mali essent versus, Hecora deuicit certamie Phthius Achilles. Feda Phthisis putri torquet mea viscera tabe. Non præmittā doctissimi Capellæ opinionem de posito in iij. lib. sic dicentis. Proximi sermonis consonantes nihil præcedentem adiuuāt, licet Vergi. refragetur dicens, Arma virumq; cano Troiæ. Et item, Fontesq; fluuiosq; voco.

Regula secunda de liqueſcentia.

Cum muta liquidam, scribens in syllaba eadem

Ancipitem ponas vocalem quæ breuis esset.

Hanc tamen in prosa semper breuiare iubemus.

Sunt l & r liquide, quis raro iungimus n m.

Quādo vocalē natura breuē, sequitur muta & liquida, eandē cum sequente vocali constituētes syllabā, ita tamē vt præcedēs vocalis in eadem dictione ponatur ip̄a est anceps in versu, in prosa vero semper correpta. mutæ sunt, b c d f g k p q r. liquide l & r. & aliquādo, n. m. Oui. xij. Met. Et primo sis is volucris mox vera volucris Vergi. Albanicq; patres. Ouid. iij. Meta. Tempus atla veniet tua quo spoliabitur auro. Ibidem. Id metuens solidis pomaria clauferat Atlas Montibus. Claudianus in sexto consulatu Honorij. Texerat vrbē Tarquinio mirante Codes. Verg. ij. Geor. Ingredior sanctos ausus recludere fontes. Sil. li. i. Fas aperire mihi, superūq; recludere mētes. De n & m. rariora sunt exempla, vt arithmos. i. numerus, & tēgnō. id est filius. apud Euripidē corripitūtur, teste Prisciano lib. i. Marti. in vltimo Epigrā. li. ix. Quæ noua tam similes genuit tibi Leda ministros. Quæ capta est alio nupta Lacena cygno. Sūt tamē qui habeāt. Quæ capta est cygno nupta Lacena alio. at apud Hor. manifeste corripit in q̄rto car. Ode. tertia. Donatura cygni si libeat sonū, Asclep. est. Ausonius ad Paulinū. Longæue tm̄ superamus honore senectē. Quid refert? cornix non ideo ante cygnū. Valer. flac. lib. iij. Velocq; procnessum. est finis metri. Procnessos insulæ nomē est. Sunt qui dicant signū primā similiter corripere apud Lucretiū, Nil tamē esse signi mixtas potuisse creari. plegi hunc poetā. sed dormitauī (vt opinor paululū) dum me hic versus subterfugit. Oui. vi. Meta. Ad mādata Prognēs & agit sua vota sub illa. sic habēt nōnulli libri, alij vero Mandata ad Prognēs, &c. Mart. lib. vij. Delectat Mariū si pniciosus Ichneumon. significat ichneumonē beluā quandā ægypti. Manicijellus. Cōmunē mediā græcis seruabit arithmos, Sil. lib. viij. Ecce

Cygnus.

Procnessos.
Signum.
Prognēs.

Ichneumon.

inter primos Terapneo a sanguine clausi. Idem li. xiiij. Nonnunquam affirmat Terapneos ilion armis Cessur. Paris ad Helenam. Rure Terapneo nata puella Phrygem. Stat. iij. Sil. Sic lubrica ponit Membra Terapnea resolutus gymnade pollux. Terapneus. a. u. a Terapne arithmos est patria Helenae, scribit sine aspiratiōe cum p a n n, non Therapne, terapneus nec teramne teste Bergomate. Hor. li. ij. car. Ode. iij. Mouit Aiacem Telamone natū Forma captiuae dominū Tecmessē. duo sunt sapphici. Oui. iij. de arte. Odimus & mœstas, Tecmessam diligit Ajax. Tecmessa Tecmessa mulieris propriū est, in quo m ligda est. Notauit idē Geor. Polymneia Valla Placentinus li. xxx viij. ca. x. errauit igitur, Tardius credēs cōtra Priscianū m nunquam liquefcere. Idē li. i. car. ode. i. Si neque tibi as Eurterpe cohibet nec Polymneia Lesbou refugit tendere barbiton. hic post si neque tibi as sequuntur duo Asclep. Oui. v. Fast. Dissensere deae quare Polymneia coepit Prima. Verg. in ciri, Nam verum fateamur, amat Polymneia verum. hic n liquefcit m mutę vim obtinet, vt ex Macrobio diximus. Mancinellus in versilogo m tanquam posuit mutam Polymnia penultimam pducit, vt elegia, qd grace cum ei diphthongo scribit a poly. i. multum, & mneia. i. memoria, hic diphthongus diuiditur quę ad modum interdum eligia dicimur pro elegia. In hac sententia sunt Nebrissensis & Nicolaus ferretus. Calepinus quoque in cuius opere male dicit penultima corripit, in Polymnia, vt alia multa, quod video esse chalcographorum incuriam ascribendum. Sunt qui perperam scribant (vt ait Nicolaus ferretus) Polyhymnia a poly. i. multum, & hymnos. i. laudatio. Ferretus astipulat Nebrissensis dicens. sunt qui Polyhymnia scribant, sed hi non videt quod quum Polymneia per ei diphthongum in penultima scribat, auctores diphthongum soluerunt, quod plerumque in eiusmodi dictionibus fieri consuevit, vt elegia &c. Oui. viij. Met. Debit illius misereri & ignoscere nobis. sic habent omnes libri quos vidi Certe veteres gnosco pro nosco dicebant, vt gnatus pro natus &c. Nunc igitur vt hac rem paucis finiam, l & r. sine dubio liquefcunt, m vero & n liquefcunt in paucis, quę auctoritate constant, nam non inuenitis vti Ignosco. minime auferre. Quę ad modum s. litera apud Ennium liquefcit in verbo asto in hoc vsu apud Varronem li. iij. de lingua latina. Subulo finitimas propter astabat aqs. id in alijs imitari non auferre in ascendo, resto, sed nec ipse in asto satis ausim corripere. S. quę ad modum absumentis satis dictum est. Priscianus vult etiam primi apud Verg. in. xi. Ponite spes sibi quę, sed hæc quę angusta videtis, de hoc in precedenti lectione ample diximus. ¶ Dixi notanter in regula vocalē natura breuē Nam quę sine positione pducit, nulla liquefcetia potest corripit, vt prima in minimo nū sic secunda in aratrum, lauacrum & etia in simulachrum, inuolucrum contra tibi gaudium

NOTA

Ignosco.

Asto.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

¶ Dixi eandem cum sequente vocali constituētes syllabam &c. alioqui liquefcentia locum non haberet, vt obnuo abruo &c. Sunt qui dicant d liquefcentia in smaragdus, propter illud Martialis lib. v. Sardonicas Smaragdus, adamātas, iaspidas vno Portat in articulo stella Seuere meus. Calderinus tñ ait. hic s. perimi. veteri more.

Regula tertia de Diphthongis.

Diphthongum produc in græcis atq; latinis

In græcis semper, verum subeunte latina

Vocali breuio, veluti præit atq; præuſtus

Omnis diphthongus naturaliter pducitur tam in græcis q; in latinis, vt musæ, cœna, audio, euge. In græcis qdem etiam subeunte vocali, vt Eacus, Euāder, Oeagrus. In latinis vero tum corripit, vt præesse, præuro, præhēdo, & omnia a præ cōposita sequente vocali, præhendō exemplū. datur a Gæor. Valla li. xxxviij. ca. xi. Oui. lib. vij. Met. Cōcipit interea validos Aetias ignes. Ver. Gurgite iam medio portans Oeagrius Hebrus. Idem ænci. vij. Stipitibus duris agitur sudibus ve præuſtis. Oui. xij. Meta. Raptatur q; comis per vim noua nupta præhensis. Cicero in Arato. Nam quorū stirpis tellus amplexa præhēdit. de illis, Insulæ Ionio in magno &c. dictū est.

Diphthō
gus.

¶ Diphthōgus est duarū vocaliū vim suam retinentiū in eadē syllaba conglutinatiō siue complexio. Dico vocaliū, propter i & u consonanteis, vt iuuo, voco. ¶ Subdo vim suam retinentiū, propter u liquidū, vt lingua, aqua, suadeo. ¶ Addo in eadem syllaba, ppter Phaetō, quod trissyllabū esse testatur Quintilianus li. i. in sti. orat. dicēs apud Varronē in hoc versu. Quī te flagrātī deiectū fulmine Phaeton, vitium esse qd̄ græcis ynereſin vocāt, nam si esset prosa oratio eadē lras enūciare veris syllabis liceret. Male igit̄ dixit Tortellius Phaetō scribi per œ diphthongon, quod patet etiā testimonio veterū poetarum. Mart. li. v. Audaci questus de Phaetonte pater. Hora. iij. car. Ode. xi. Terret ambustus Phaeton auaras. Sap. est, venit a phaeno. i. luceo. ¶ Diphthongus dicitur duarū vocalium sonus, a dis bis, & phthoggos sonus, latini g ante g in n vertunt, & dicunt phthongos, vt angelus pro aggelos. ¶ Sunt autem diphthongi quibus latini vtuntur æ œ au & eu, & in paucis ei. atq; in paucissimis yi. de cæteris græcorū diphthongis quibus non vtimur, nihil dicam. ¶ Au & eu vti scribuntur ita proferuntur, sic æ & œ in quibus tamē magis auditur a & o obscurius. Ei & yi proferuntur, pene per i longū, sed ignauia & ignorātia hominū fecit, vt vix quisq; recte sciat diphthongos pronunciare, ita soni illarū iam oblitterati sunt. neq; enim

Phaeton.

eodem modo pronuntiandū est cedo, cuius præteritū cessi, et cædo cuius præteritū cecidi. neq; item eodē modo es nomen vt es verbum neq; rursus foelix vt felis, aut foemina vt femur, nam quid utilitatis haberent diphthongi si non proferrētur, neq; eim ideo diphthongi inuētæ sunt vt per eas longæ syllabæ a breuibus noscant, quia sedes, cedo cessi, pedo & alia innumera pducuntur sine diphthongis, debent igitur & scribi & pferri vt Nebriffensis multis docet & Geor. Valla li. xxxi. dicit ambas vocales in diphthongis habere vocē retusam, & sensit id Gaguinus dicēs. Ae & œ forti⁹ vegetiusq; pferri debere. Sed quid dicā de asinis istis qui ne scribendas quidem diphthongos censent, quas etiā in libris non adeo veteribus, semp scribi conspicimus, vt in singulis fere templis, & cœnobijs, & bybliotheccis videre licet. Mihi certe omnis epistola, oīs liber sine diphthongis qd gothicū sapere videt, diphthongos itaq; æ & œ, a veteribus semper scribebātur, vt patet ex arcubus triūphalibus, & antiqs lapidibus e terra erutis, & in numismatis, & ex Martialis lib. xi. vbi in lupū iocatur, qui Martiali prædiū dederat. sed adeo exiguū vt prandiū maluisset, hinc iocatur poeta festiuissimus, vñ post msta dicit. Errasti Lupe litera sed vna. Nam quo tpe p̄diū dedisti, Mallē tu mihi prandiū dedisses. Prædiū vna litera mutata fit prandiū, ponēdo scilicet n pro e, ergo in p̄diū teste Martiale est a litera, ¶ Au licēter diæresin in nonnullis patit. Catul. Verbosa gaudet Venus loquela. Phal. est. vt hoc eiusdem. Si linguā clauso tenes in ore in fine hęc diphthongus nusq; est, nisi in laus & fraus, nam Emaus castelli nomē, trissyllabū est, vt recte docet Hermānus Torrētinus. ¶ Eu in p̄cipio scribit, vt Euander, Euāgelus, p̄priū viri, euangeliū ab eu i. bonū, & angelus nūcius, qd inepti scribunt euangeliū euenus, euemō, euon, euā. Sunt Græcissantes, qui volunt hęc afferri quasi scriberetur efander, efangeliū &c. ¶ Reperit in fine vt heu. Item Perseus, Orpheus &c. quæ propria sunt omnia, & in ipsis diphthongus diuiditur, aliquādo e correpta vt Orpheus, aliquādo e producta ut Gryneus. Ouid. xij. Meta. Cumq; suis Gryneus immanē sustulit aram Ignibus. Ibi dem de eodē Figitur hinc duplici Gryneus lumina ramo. Eruiturq; oculos. vbi autem eus per diphthongum, vbi eus per duas syllabas legi debet, diligenti poetarū lectione discendū est. ¶ Fu diæresin patit heu, vt dicit Seruius in hūc vsū Vergilij, Heu q; pingui macer est mihi thaurus in auro, vbi tamē alij legunt heheu, alij heu-heu. ¶ Oe in fi. non scribitur iō Beroe trissyllabū est. ¶ Ei in fine est vt hei & apud veteres scribebat pro i lōgo in datiuis et ablatiuis vt vicis, succis &c. id Tortelius notauit in marmoribus & numisma

Ae & œ pferuntur.
NOTA

Au.
Emaus.
Eu.
Torrētinus.

Oe.
Ei.

asseuerandi aduerbium sic quædam, quænam, isthæc &c. Aes, sæz
plebs de quibus alibi dicemus, & tm̄ gñatim de diphthongis.

Regula Quarta de vocali ante vocalem.

Vocalis breuis ante aliam manet vsq; latinis.

Vocalis ante vocalē in latinis corripitur, vt Marius, Maria, Lucius
Lucia, libraria, controuersia, vicaria, caduceus, abigeus, copia, cor-
nucopię, lectoria, & alia plurima. in quibus imperitū vulgus turpis-
sime peccat. Claudianus ad CHRISTVM saluatorē, Quęq; vte
ro inclusum Marię mox numie viso, Virginei tumuere sinus. Pru-
dentius in Psycomachia, Nec mea post Mariā potis es p̄stringerē iu-
ra. Sidonius in Eucharistico, Veni nunc spūs oro Pontificē dicture
tū qui pectora priscaę Intraisti Marię. Baptista mātuanus. Ad Ma-
rię thalamos famulā misere Siopem. Iuuenius poeta ab Hierony.
multū laudatus. Tunc maiora dehinc idem mandata minister De-
tulit ad Marię demissus virginis aurēs. Iterum Claudianus. Carpe-
batteneros Maria cum cōiuge sompnos. hic est nomē vxoris Ho-
norij. Philolphus quoq; in decadibus semper corripit Maria muli-
eris proprium, vt beatę virginis, & sororis Moyse. At Marias mu-
tat vt est Italorum quorundam cognomen. Quod si quis dicat Ma-
ria debere produci quia hebræū est, ille nugas egerit, quia non om-
ne hebræū penultimā producit. Sedulius. Quis fuit ille nitor Marię
quum Christus ab alio Processit splendore nouo. Alibi idem au-
ctor Maria semper produxit, in quo eum non sequimur, nec Rigā
nec Aratorē, nec Petrarchā, nec item alios quotquot produxerunt
hoc nomen contra græcos & latin os. Sido. lib. epist. viij. Prisco Lu-
cia quem dat e senatu. versus est Phaleucius. Annuit corripit. Verg.
x. Annuit & totum nutu tremefecit. olympū. Ennius tamen produ-
xit teste Nicolao Feretto, dicens in. v. annalium. Annuit sese mecū
decernere ferro. Tu caue Ennium primus imiteris.

Maria;

Lucia;
Annuit;

Quinq; exceptiones.

Ni capit r fio produc & nomina quintæ
E seruent longum si præsit i ceu speciei
Anceps ius erit patrio, dic semper alius
Alterius breuius tantum cōmune sit ohe.
Caius & cai produc, conformia iunge.

Prima exceptio.

Fio producitur vbicumq; abest r, vt fiebam, fiam;

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Defiocu-
lus.

vbi vero adest r corripitur, vt fieri fierem. Hor. ij. car. Ode. viij. De-
teli nigro fieres vel vno Turpior vngue. Saphicū cum Adonico
est. Mart. li. vij. Quo posset fieri modo seuerere. Phal. est. ¶ Suffio, in
fio, corripitur quia a fio longe dissidēt, defio autē & cōfio pducunt
vbi r abest. hic defioculus. i. vno ocul^o cui oculus defit. Mar. xij. hinc
defioculus & in lippa. Phal. ē. Vltia in defioculo cōsurē licētia, pducit.

Secunda exceptio.

Rei:

Ei.

Nomina quintę declinationis produunt e ante i in
genitiuis datiuisq; si præcedat i, sicut speciei, secus corripit, vt fidei,
rei quę tamen Lucretius produxit, nisi mendosus sit liber. Tu quod
nemo hæctenus ausus est imitari, ne sequaris, ait autē Lucre. lib. i. Pre-
terea rei quę corpora mittere posset. Et lib. ij. Cuius vti memoror
rei simulachrū & imago. Idem pduxit vocalē ante vocalē, in dno
ei ab is, forte quia veteres (vt Cicero meminuit) duplici ij scripserunt
Pompeij, eij, aijt, qđ exoleuit, qa ait semp corripit, & si iter ei luue,
Ire viam pgant & eidem incumbere sectæ. Ait autē Lucre. lib. vi. Sci-
licet & fluuius qui visus maximus ei. Sulpitius legit ei monosyllabū
sic, maximus ei est. Priscianus quoq; ait ei datiuū natura esse mono-
syllabū, sed diæresin pati, ne videatur esse interiectio, id pbari potest
per Catullum ad Quintium. Eripere ei noli multo quod charius illi
Est oculis, Quicquid est. Lucretius dissyllabo vsus est priore produ-
cta, in lib. vi. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei.

Tertia exceptio.

Alterius.

Ohe.

Pronomina secundæ declinationis, & nomina ha-
bentia secundā declinationē pronomiū, variant i anteus, vt vnus,
illius, q̄ in p̄sa tm̄ produunt. Alius in ḡtio tm̄ pducit, alterius solū
corripit. Mataratius dicit solius etiā tm̄ produci. Terētianus grāma-
ticus ausus ē alterius pducē (vt Prif. notauit) in hoc trochaico tetra-
metro catalectico, Sescuplos vel vnā vicet alterius singulū, septem
sunt pedes dissyllabi et vna syllaba sextus pes spōdeus ē, qa iābus eē
neqt. Tu, in hoc Terētianū ne imiter, qa inter neotericos n̄feratur
Nam añ eū Sillius, Mart. et ceteri corripuerūt. Luca. harpē alteri^o &c.

Quarta exceptio.

Ohe interiectio exclamantis & satiati variatur, Per-
sius. Auriculis qbus & dicas cute perditus ohe. Marti. in fine. iij. lib.
Ohe iā satis est ohe si belle. Phal. est. Hor. Sat. v. lib. ij. donec ohe iam
est finis hexametri. Sūt qui idem possessieri in vaha & aha autumēt,
ohe bacchantus est & tum magis corripit Vergil. vj. ænei. Heu ohe

Verificatio

hæctenus. Hora. dissyllabi
vbi r abest. hic defioculus

Quinta

Pompei, Cai, fuz, vultu

quod vtiq; consonans in
illis &c. Marti. lib. ij. Quo

habere vocas promittit
quod Pompei deducit ca

Mart. lib. ix. ad conl
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

hæctenus produunt aut coc
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

hæctenus produunt aut coc
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

hæctenus produunt aut coc
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

hæctenus produunt aut coc
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

hæctenus produunt aut coc
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

hæctenus produunt aut coc
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

hæctenus produunt aut coc
vbi r abest. hic defioculus

quod vtiq; vocans i manet
p̄terea. Datus ai vultu, n̄

Bacche fremens. Hora. dissyllabū fecit per syneresin lib. ij. car. Ode. xix. Eurohe recenti mēs trepidat metu. versus est alcaicus dactylicus.

Quinta exceptio.

Pompei, Cai, stai, vultei, similesq; vocatiui produ-
cuntur, & vbiq; i consonans in vocalē vertitur, vt fit in Caius, Caius.
trissyllabo &c. Martial. lib. ij. Quod peto da Cai non peto consiliū. Pompei⁹
Et alibi. Si donare vocas pro mittere nec dare Cai. Ouid. quarto de Huic.
ponto. Accipe Pompei deductū carmen ab illo. Debitor ē vitę qui
tibi Sexte suæ. Martia. lib. ix. ad consiliū. Peruigil in pluma Caius
ecce iacet, sæpe in vocatiuis i manet consonans, aut per syneresin
profertur. Hora. Durus ait vultei, nimis attentusq; videris. ¶ Huic
Silhus dissyllabum produxit, aut codex est mendosus in lib. x. Iuue
ni (nesim tibi longior) huic. Et genus & clara memorandū a virgi
ne nomen. Papinius corripit dicens. Falsus huic pennas & cornua
sumere terræ. hunc sequeris. ¶ Nunc de græcis dicendum.

De vocali ante e vocalem in græcis.

Regula græcorū multa est quam prosa recludet.

Græcorū quadā produciunt vocalē ante vocalē, vt aer, latria. quæ
dam corripit, vt sophia. Non possunt facile vna aliqua regula do
ceri, ideo regulas p viribus collegimus de græcis & barbaris. q̄s añ
me posuit Antonius Nebrissensis, & alij nonnulli. verę eas adeo de
clarauit et apliaui, vt iure meas dixero, neq; tñ sū vsq; eo temerari⁹,
vt has me cōsumauisse putē, sed auxisse dūtaxat, qm̄ siqd ex veteri
bō cōtra me recte afferat, libet cedā, & cādide docētē amabo p̄simū.

Añ vocalē in græcis & barbaris q̄bus latini vtunt.

Ā antea corripit, vt Phraates viri proprium. Nausicaa
Alcinoifilia, ponit hoc exēplū Nebrissensis. Mar. Si mihi Nausicae
p̄rios cōcederet hortos, Alcino possē dicere malo meos. Baal. Se
dul. Tūc coluere Baal nūc elegere Barabbā. ¶ Habrahā inuenio p
duci cōtra Nebrissensem. Sido. li. epist. vj. Habrahā sc̄tis merito so
ciande patronis. Arator li. ij. Deus inquit Habrahā. est finis versus.

Ā ante e corripit vt Phaetō, veluti in regula diphthō
gorū probauimus. Aello canis nomen deriuatū ab aella. i. impetus
turbo, procella, Oui. iij. Met. Et cursū fortis aello. Est etiā harpyiē no
men in eodem li. Exterrit ales aello. Danae Persei mater. Horat. iij.
car. Ode. xvi. Inclusam Danaen turre ahenea. Ascep. est. Pasiphae
Minois vxor. Propert. lib. ij. Vobiscum est Iope. vobiscum candi
da Tyro, Vobiscū Europe nec proba Pasiphae. Auso. in Epig. Me

nausaicaa

Habrahā.

Aello:
Danae:
Pasiphae:
Aedon.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

potius clausæ subijce Pasiphæ. Baptista mātuanus. Et scelera admif-
fo Pasiphæa boue. ¶ Aedon auis est luscinia siue philomela, nō
(vt quidam sōpniant) musici nomen apud Vergiliū de cantu Sire-
num, vbi de plurib⁹ auibus fit mētio, licet forte Metaphoricos mu-
sicū aliquē intellexerit ait aut Vergilius. Quodq; leues calami quod
suauis cantat Aedon, Quod lyra quod cytharæ quod moribūdus
olor. Seneca in Aga, Ramo cantat tristis aedonis. versus est anape-
sticus dimeter. habet hic spōdæos duos, & dactylos duos, nam sine
anapæsto sæpe anapæsticus dicitur. vt in lib. v. docebo. Calphur.
ecloga. vi. Si vincat acāthida cornix vocalē superet si turpis aedo-
nā bubo, Aliq libri hñt turpior, et ita synæresin patret, vt apud Se-
necā in Octauia. Redderet aedon cuius pēnas. est anapesticus dime-
ter ex dactylo & tribus spōdæis. ¶ Exceptio aer. Luca. li. i. Aer et dō-
gi voluēt titana labores. Lucre. li. iij. per synæresin ptulit dicens. Ex-
pirāt aerē panaces, absynthia tetra. hñc imitatus est Sido. in epithal.
polemij dicēs hunc aerē pariterq; deos sic autumat ortos. Idem fe-
cīt in deriuatiuo seu cōposito Verg. dicēs Fixerit aeripedē ceruā. vbi
multi male putarūt esse pcelematicū, sed hæc synæresis p̄sertim in
primitiuo est admodū dura, nec facile imitāda, vt neq; illa in eodē
epithalamio sidonij. Materiā cunctis creaturis aera credens, nec illa
eiusdē in eucharistico ad Faustū episcopū. Seu te cōspicuis gradibus
venerabilis arē. Concionaturq; plebs sedula circūstitit, secūdus ver-
sus est spondaicus. ¶ Laertes æ vlyssis pater. Oui. xij. Met. Nam
mihi laertes p̄r est, arceus illi. sic laerte. es vrbs cilicij, Varro p̄ synæ-
resin dixit. O mi laertiade quicqd dicā aut erit aut nō. Apud Horat.
secūdo Sermonū legīt. O laertiade &c. ¶ Michael Propriū angeli
et hoīs Valerius flaccus poeta elegātissimus ad quē Martialis sepius
scribit, is in quā in lib. vi. argonauticoz ait. Hic & odoratus flagrāt
crine Michael, vbi michael nomē est vnus caspiadaz qui dicitur
esse iudæi. Antonius mācinellus, Augur romulidas inter celebrāde

Aer.

Laertes.

Michael.

In ael no-
mia Israel

Bebelius.

Venātius
honorius

Michael Idē docet Antonius nebrissensis dicendū esse de cæteris. In
ael ppter auctoritatē Flacci, vt Raphael Israel &c. Adducā ego plu-
ra testimōia. Lactātius firmianus Israel tu rex dauidis & inclyta ples
Male addiderūt indocti hoīs verbū es. q̄a sensui nō est necessariū,
nec in emēdatīs codicib⁹ habet. hoc notauit Bebelius, nā ego lōgo
tpe Lactantiū non vidi nisi in Papiniū Sedulius li. iij. Quia nō dor-
mitat in æuū. Qui regit Israel neq; p̄rus dormiet vnq;. In eodē lib.
Sed dōmus Israel q̄a needū noīe gētes auxerat. Fortunatus Israeli
cos iussit adesse viros, sed hic errauit in syllaba li. quā male corripuit
Idem Israel, reliquos floreat ante genus. hunc poetā ne vt vilem ali-

Verificatio
Fuit ante
Protonus
Ireli
Cau
vt plur
al
cur
poeta
d
licet
rapiens
Agg
n
p
vital
Per
gous
deli
vindicato
canere
tant
o
opp
nō
pe
an
vtr
p
greco
der
no
CRISTO
dicu
p
Excep
vnde act
Ah quotie
nymph
gō &c
S. c. Ho
Prop
pdu
del

quem contempnas. Fuit em̄ antetempus beati Hieronymi vt ex Petro crinito discas. Prudentius in pſycomachia. Non aliter cecinit reſpectans victor hiantem, Israel rabiem &c. Arator ſemper ſyngeſti uſus eſt, vt Israel dicta tenet. Caue imiteris niſi forſitan rariffime. Luuencus male corripuit vt plura alia dicens. Tum primū iuſto cōcurrit nathanaeli. Idem Israelitarū cumulatæ gloria gentis, ſed hic ſyngeſtin eſſe malim ne tantus poeta dicatur etiam tertiam ſyllabā corripuiſſe. Sidonius quoq; nimis licenter corripuit, etiam vltimā ſyllabam dicens in euchariftico rapiens quum tympana ſiccus Israel appenſi per cōcaua gurgitis iter Aggeribus vallatus aquæ. In eodem Nec ſecus intremui q̄ ſi me forte rebecca Israel aut Samuel crinitus duceret annæ, ſed iuuare poſſet hunc ſynæreſis vt in aerem creaturis concionaturū quam nos vitabimus Per hæc deceptus eſt philiphus in nona ſeptimæ dicens. Petrucius michael Romanæ gloria ſenæ. Et meus iſte ginus, Et deſyderius Heraſmus in his ſapphicis Porro tu primas tibi vendicato. Carminis partes Michael beate Proxime primus Raphael canere. ſic (ſi recte memini) Politianus pluresq; doctiſſimi viri a quib⁹ tantū me in doctrina abeſſe fateor quantū ab philoſopho aut ſummo oratore abeſt hoſitor, verum tamen. Sepe etiā eſt hoſitor verba opportuna locutus. Non ferant itaq; excellentiſſimi viri ægre ſe in nōnullis a Deſpauteriolo famulo ſuo repræhendi, nam minime reſpuiſſent (vt opinor) auctoritatem elegantiffimi Valerij Flacci ſi anima duertiffent.

Heraſm⁹
Politian⁹

puerbiū.

A ante i corripit, vt Naim vrbs, in Sedulio. Thebais, Phocais, Naidus viri ptinici nomē in pri. lib. Silli. Iudaicus apud luuenalē & alios. Cayſter cum y græco, nam in his libris vbiq; dico i corripit vel produci intellige tam de i latino q̄ de y græco. I latinū dicimus quia impure latino alio y. non vtimur ſed de his in orthographia differemus fauēte CRISTO. Sais ppriū nomē Mineruæ & cuiuſdā vrbs, cuius icole Sartę dicunt. Prop. li. ij. Mercurioq; Sais fertur. Bœbēidos vndis virgineū primo composuiſſe latus.

Naim.
Naidus.
Cayſter.
Sais.

Exceptio.

¶ Achaia regio græcię. vnde achaicus, & achais. idis, & achæus & achiu⁹. Paris ad Helenā. Ah quoties dices q̄ pauper Achaia noſtra eſt. Ouidi. v. Meta. Pars ego nympharū quæ ſunt in Achaide dixit. Produciuntur quoq; veteres gti & dti in ai ſiue latini ſiue græci, vt animai, aulai, terrai, frugiferai. &c. Honolaides, vide Menęceus, E añ. n. ¶ Lais. idis, mulieris propriū. Proper. Non ita complebāt Ephyręæ Laidos ſedes. ¶ Laic⁹ ſimiliter pducitur, qa a laos. i. populus, & laius viri propriū, quod aliquando diſſyllabum inuenitur.

Achaia.

Lais.
Laicus.

Añ u pducit vt Amphiaraus, Archelaus, quibus Ga Archelaus
 guinus corripuit. Nicolaus cōtra ineptulos quosdā. Nam eiusdem Nicolaus
 originis sunt cum Menelaus, Protefilaus. dicunt namq; a latos. i. po
 pulus Ouid. in epist. Laodamiæ. Bella gerant alij Protefilaus amet. ptefilaus.
 Idē alibi. Redde Parin nobis, Helenā Menelaus habebit. Gaguinus.
 Hic patrem illud dextrā mentitus Esau. Iuuēcus. Inde Capharnaū Esau.
 gradus peruenit ad oras. Sedulius lib. iij. Iamq; Capharnaæ syna Caphar
 gogam intrauerat vrbis. nomen est vrbis iudæ. naum.
 Danaus.
 Oenomaus.

Exceptio.

¶ Danaus propriū viri. vñ gręci dñr Danaus Verg. li. ęne. ij. Quicqd id
 est timeo Danaos & dona ferētes. Oenomaus Hippodamię pater.
 Papi. lib. i. Theb. Illic mauortius axis Oenomaus. ¶ Talus pro
 prium viri. vide a ante o. Laodocus.

Eæ. atq; œ. ante vocalem.

E Ante a pducitur vt calliopea, Deiopea, Penelo
 pe, Cytherea, & multa alia quę gręce per ei diphthongō
 scribūt, aut per h quā in elongā plerūq; vertimus. Vergi.

Orphi Calliopea, lino formosus Appollo, dicimus etiā calliope.
 Penelope &c. ¶ Agea via in nauī, teste Pompeio sic dicta q; in eo

maximę quęq; res agi solebant. Lucillius. Multa foro ponēs agea
 q; longa replet. Contra primitiui naturā producit primā, siue sit ab
 ago latino, siue ab ago gręco. i. duco, vnde est agoge quod primā

corripere in medijs **A**ñ g probabo, contra plures. ¶ Pareas sine
 aspiratione, teste Oibono in illud Lucani lib. ix. Et contētus iter cau

da sulcare Pareas, serpentis nomē est. Oreas. adis, montis nympa,
 ab oros. i. mons. Verg. ęnei. i. Hinc atq; hinc glomerant Oreades,
 illa pharetrā fert humero. Errauit in hoc, vt in multis, Petrarca di
 cēs in. iij. Aphricæ. Oreades, Fauniq; leues, Satyriq; frequētes Plau
 debant Producit em cętaurea, panacrea, althea, galathea, euplea &c.

¶ Ardea corri. vt trabea, cōtra indoctissimos quosdā aliter p̄cipiē
 tes, sunt em latina. Verg. Gęor. i. Altā supra volat Ardea nubē. no
 men auis dicta q; ardua petat. Est etiam Italię oppidū. Ouid. ij. Fast.
 Cingitur interea Romanis Ardea signis. Iuue. Sat. viij. Ancilla na
 tus trabeam & diadema Quirini. Et fasces meruit regum.

Exceptiones tres.

¶ Prima acti in ea ab eus fere e corripit. Oui. vi. Met. Artificē me
 dijs immittā Terea flāmīs. Nonunq; tñ producat qđ tñ in solis in
 uētis faciēdū est. Verg. iij. ęne. Idomenea ducē defertaq; littora Crete
 Idē ęne. i. Ilionea petit dextra læuaq; Serestū, hæc variatio accidit te

Archelaus
 Nicolaus
 ptefilaus.
 Esau.
 Caphar
 naum.
 Danaus.
 Oenomaus

Aegea.
 Agoge.
 Pareas.
 Oreas.
 Ardea.
 Trabea.

Oblig ab

eus.
 Idome
 nea.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- ste Seruio, q̄ græca lingua quintuplex est, vtpote Aeolica, Ionica, Dorica, Attica, cōis. nec corripitur solū e ante a in actō nominis in eius, sed etiā añ i & o et u in ceteris obliquis, quantū ego notare potui, vt Tydei tydeos tydeo tydeū. Ouid. in Ibin. Tantalides tu sis, tu Tereiq; puer. hic Tereus primā cor. Hora. i. car. ode. vi. Nec cursus duplices per mare vlyssæi. Et ode. xxiiij. Q̄ si thraicio blandius Orpheo. & sus sūt Asclepiadæi, ergo in noiatiuo etiā dicimus vlyssæus Achilleus. Sido. in propætico. Calcat Pirithoñq; Theseumq; Phal. est. Martia. Flet philomela nefas incesti Tereos, & quæ Muta puella fuit garrula fertur auis. Ouid. in Ibin. Strymonia matres Orpheon esse ratae. ¶ Secunda. thea. i. dea corri. vt Dorothea, Leucothea. de clārabūtur in e ante us. tamē Galathea & Amalthea prōducunt, vt
- Tereus.** Malo me Galathea petit &c. ¶ Tertia. Aeneas viri ppriū in Actis apostolicis corri. teste Valla in Mattheū. Aeneas vero viri troiani propriū producit. Vergi. Aeneas assum. hinc tamē æneades patronymicū masculini generis, inuenio semp corripit. Sunt autē æneades de Romani. Lucre. lib. pri. Aeneadū genitrix hominū diuumq; voluptas Alma venus, Vergi. Quos contra æneade bello fecere prophanos. Sic aliq̄ omēs. nec inficior tamē posse produci. Arator Aeneas viri apostolici nomē produxit, sed in pluribus precipue proprijs hallucinari videtur, ideo amplector Vallæ sniam. ¶ Albunea mōtis & fontis propriū, hic ab aliquibus excipit non satis apte, si Seruio credimus, qui vult latinum esse, & nomē in albo recepisse Vergil. ænei. viij. Lucosq; subacta Consulit Albunea, nemorū quæ maxima sacro Fontesonat. ¶ Andreas licet Iuueus & aliq̄ multi produxerint, vult Valla corripit in Mattheū. ¶ Artocrea & siquid simile fit. Persi. Oleum, artocreasq; popello Largior, an prohibes.
- Aeneas.** Anthæas, Reate. is, oppidi nomen. ¶ Baleares populi Hispaniæ, fundæ iaciendæ peritissimi. a ballin. id est iacio correptionis gratia
- Aeneadē.** vno. l. extrito. vel a Balæo Herculis comite ibi relicto. Siluius libro tertio. Feruida bella ferens Balearis & alite plumbo.
- Albunea.** ¶ Bareas viri proprium in. iij. Saty. Iuena. Boreas ventus. Vergilius. Hic tantum boreæ. Bractea. Vergili. lib. vi. æneid. Illic sic leni crepitabat bractea vento. ¶ Broteas proprium viri. Oui. v. Metamor. Hinc gemini fratres Broteasq; & castibus Hammon.
- Andreas.** ¶ Carneades viri proprium. videbis in a ante d. Cleanthes. Persius. Fruge Cleanthæa &c. ¶ Cleadas viri proprium. Sil. lib. viij. Gens Cadinī Cleadas. de vnico hic gens dī. Clearchus vt Cleāthes & q̄cqd a deos. i. gloria deriuatur. vtruncq; est phī propriū. Choreia variat licet græce per ei diph. scribat. Prop. li. ij. Proin & nuda cho
- Artocrea.**
- Baleares.**
- Bareas.**
- Bractea.**
- Broteas.**
- Carneades.**
- Cleāthes.**
- Cleadas.**
- Clearch.**
- Chorea.**

reas imitabee sura. Vergi. vi. ænci. Pars pedibus plaudunt choreas & carmina dicunt. Ouid. viij. Meta. Im memores. nostri festas duxere choreas. ¶ Cyaneæ videbis in i ante a Cochlea. ¶ Idea teste Valla in acta apostolica, corripitur, licet Neotericoꝝ plæricq; pro duxerint, quibus nitissiq; libenter assentitur contra Vallam Calepinus, scribitur græce ειδεα cum ei diphthōgo in prima syllaba, & e tenui siue breui in secunda syllaba. ¶ Leander siue Leandrus viri propriū, sunt qui dicant variari propter auctoritatem Philelphi dicentis in. vi. hecatosticha decadis nonæ. Mox appula fores nec enim cessisse Leandro Gaudeat &c. Verum quia Philelphus in pluribus a veterē institutis defecit. putamus hoc nomē tantū p̄duci. Oui. ij. de arte. Sepe tua poteras Leandre carere puella, Tranabas animū nosset vt illa tuum. Martia. Quū peteret dulces audax Leandrus amores. ¶ Learchus Inous filius. Sta. iij. Theb. Semianimē heu leto referēs clamore Learchū. ¶ Lea siue læna. Ouid. iij. Meta. Vt lea sæua sitim multa compescuit vnda. Verg. Torua læna. lupum sequitur. ¶ Malea. Laconia promontoriū variatur, licet græce per ei diphthongon scribatur. Luca. li. vi. Et ratibus longæ flexū donare Maleæ. Idem lib. ix. Dorida tunc maleāq; & apertā tenaron vmbri. Papi. theb. lib. Arripit extemplo Maleæ de valle resurgēs, Notū iter ad Thebas. ¶ Meleager vel grus, viri propriū. Oui. viij. met. quibus Meleagron haberet. ¶ Magalea oppidi nomē addunt nonnulli, mihi testimoniū non occurrit. ¶ Nealces viri propriū. Vergi. x. æne. Deijcit Atroniū Salius, Saliūq; Nealces, siqd fiat a neos. i. nouus corripia, vt Neapolis, Nearchus. ¶ Neera mulieris p̄priū Verg. i. p̄e Neerā Dū fouet. ¶ Nemea vel nemees. vrbs & sylua Ver. Et vastū Nemeæ sub rupe leonē. Marti. Non Marathō taurū, Nemeæ frōdosa leonē. Mataratius putauit variari p̄pter hoc dictū Lucani. Nemei pectora monstri, sed fallitur, quia legendum est per quattuor syllabas, Nemei pectora monstri, nam possessiū in eius excedit primitiū saltem vna syllaba, vt acta actæus, Creta cretæus sic Nemea nemeus. Ouid. ix. Meta. His elisa iacet moles Nemea la certis, aliquādo tñ syneresin patit. Sil. xiiij. Non frōdosis morguētia cāpis Abstiniuit marte infido comitata Nemeis. Itaq; sp̄ corripimus licet videatur p̄duci (nisi mēdosus sit liber) ap̄d Senecā in Hercule Oethō. vbi hoc est anapesticū dimetrū, Iuga Spartes Nemeq; sonēt. puto legendū Nemeq; e tetra syllabū, ne in primitiuo etiam prima dicatur variari, quod nemo adhuc notauit. ¶ Oceanus maris deus & ip̄m mar e, lectum est in neutro oceanum. Est etiam viri proprium. Martia. Et quereris si te suscitāt Oceanus.

Idea.

Leander.

Learchus.

Lea.

Læna.

Malea.

Meleager

Nealces.

Neærea.

Nemea.

Nemeæ

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- Oceanus. ¶ Platea variat licet græce scribat per ei diphthongon. Hora. lib. ij. epist. Plures sunt plateæ nihil vt meditâibus obstat. Catul. ad Aure
- Platea. lium. Non dico, a populo nihil veremur, Istos qui in platea modo huc modo illuc. In re p̄tereunt sua occupati. Phal. sunt. p̄ductionis
- Platææ. non occurrit mihi testimoniū aliud q̄ grāmatorum, significat autē viam latiore & cætera. At platææ oppidi Bœotia propriū cum
- Platea. æ diphthongo scribitur testibus Tortellio & Guarino, & dicit sine singulari numero Platææ. arum, vnde Platæenses populi. Papi. ter
- Rhōphea tio. Theb. Vigiles arsisse Platæas. Martia. lib. iij. Et ferro Plateā suo sonantem. Phal. est nō de oppido Bœotia. sed Celtiberiæ loquitur, ideo sine diphthōgo scribat. ¶ Rhomphea licet græce per ei diphthongon scribatur, inuenitur corripit. Valerius Flaccus lib. vi. Aequaq; nec ferro breuior nec rhomphea ligno. Bapt. mant. Quam geris aduersas feriat romphea cohortes. Est gladij species. ¶ Rhea Saturni vxor. Papi. Achil. pri. Sic sub matre Rhea. Pro matre Auē
- Rhea. tini producitur. Verg. vij. æne. Collis Auentini sylua quem Rhea sacerdos Furtiuū partu sub luminis edidit auras. ¶ Tegea vnde te
- Tegea. gæus & tegeaticus. Papi. Non tegea, non ipsa deo vocat alite foelix
- Theano. Cyllene. & c. oppidi nomē est. ¶ Theano. us, vt Clio. us, mulieris p̄
- Theanū. priū. Verg. x. en. Quē nocte Theano. In lucē genitori Amyco dedit ¶ Theanū oppidi nomē in. i. epist. Horatij. Cras ferramēta Theanū Tolle? fabri. ¶ Theatrū, amphitheatrū. Ver. Alta theatri & c. thear?
- Æe ante a
- Æeacus. **Æe ante a Æeacus Pelei pater, Achillis auus. vñ Æeacides est Peleus, vel Achilles, vel Pyrrhus & c. Aëas æātis, Epiri fluiuius, ponit in i ante u sperchius. ¶ Aëa insula iuxta Phasin fluiuii nomen est dissyllabū, ideo male dixit Gæorgius Valla Placentinus**
- Æeas. **Æeæa pro insula habet æe ante æe qd̄ verū non est de primitiuo, sed bene de deriuatiuo æeus. vnde Circe dicit æeæ. Val. flaccus lib. sexto.**
- Æeæ. **Illinc iuratos in se trahit Aëa Batarnas. Idem lib. gnto. Debitus æeis dux Thessalus appulit oris. ¶ Anapæa auis quædā. ¶ Astræa iustitia Astræi filia. ¶ Astipalæa vna cycladum. Aestypale. es, est in ea**
- Anapæa. **insula vrbs. ¶ Aulæa. orum, velamina picturis intexta. Horat. Si plausoris eges aulæa manentis & vsq; Sessuri & c. Alio nomine dicuntur peripetasmata & peristromata. ¶ Arthachæas propriū vi**
- Astræa. **ri cum ch aspirato in tertia teste Tortellio. ¶ Cæa insula in mari**
- Astipalæa. **Aegæo a Cæo gigāte dicta, testis est Tortellius, vide æe ante u Cæus. Camelæa herba teste Guarino. ¶ Carthæa vrbs. proprium.**
- Aulæa. **¶ Cressæa regio Macedoniæ. ¶ Cyttæa vrbs nomen.**
- arthacæas. **¶ Dicæa vrbs nomen. ¶ Dicæarchus iustus princeps, dicæos.**
- Cæa. **¶ Camelæa**
- Camelæa. **¶ Carthæa**
- Carthæa. **¶ Cressæa**
- Cressæa. **¶ Cyttæa**
- Cyttæa. **¶ Dicæa**

id est iustus, archos. id est princeps. est philosophi nomen.

¶ Dicæarchia vrbs nomen. Quidam tamen scripserunt cum ae diphthōgo in penultima dicarchæa. Sido. Namq; Dicarchææ transfatus puluis arenæ. ¶ Elæa vrbs Lucaniæ quæ etiam hela dicebatur hinc patrium nomē elæas. atis, vt Arpinas, Aquinas, vt Zeno et Parmenides Eleates fuerunt. Erythræa insula. ¶ Galilæa Iudææ regio. hinc galilæus. a. um, Gæa. id est terra, quæ etiam ge dicitur. vn desine diphthongo. georgica & geometra teste Guarino & Tortellio, quibus non credo, vt in ae ante o videbis. ¶ Hylæa cum y græco Scythiæ vrbs teste Tortellio. ¶ Iudæa. Luca. lib. ij. Capadoces mea signa timent & dedita sacris Incerti iudæa dei. Omnibus inquit. Immo tu incertū deum colis insane poeta. Nam Iudæi vnum deū verum solumq; colebant. ¶ Lethæa mulieris propriū

¶ Lilæa duarū vrbiū nomen. Papi. Theba. vij. Coriciūq; nomen propellentēq; Lilæam. ¶ Mæander vel mæandrus Mæoniæ fluius. Ouid. ix. Meta. Non secus ac liquidus phrygius Mæander in vndis. Est ita sinuosus flexibus, vt sepe credatur ad fontem reuertī. hinc obliquitates omnes mæandros veteres appellarunt. Cicero in Pisonem. Scio quos tu mæandros quæsiuisti. Est etiam pieturæ genus quod Festus neutro genere mæandrū declinat, a similitudine mæandri. Vergi. quam plurima circū Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæander etiam est Iudææ mons.

¶ Margæa fons. Maræa & Melitæa vrbes. ¶ Neæ. id est fullo nes, quia olim a veteribus græcis omnia fere opera e lana neæ dicebatur. hoc dicit Nestor. ¶ Nysæa vrbs nomen. ¶ Pæan Apollo, & illius ac cuiusq; dei laus, Iuue. Parce precor Pæan, & tu depones sagittas. Verg. vi. Æne. Vescentes lætūq; choro Pæana canentes. Nec habet vt inepti docuerunt in genitiuo pæantis. ¶ Phæax Corcyræ populus, regio ipsa Phæacia est, hinc phæacus. a. um, & phæacius. a. um, Iuuena. Satyr. xv. Tam vacui capitis populum Phæaca putauit. Propert. lib. tertio. Nec mea phæacas æquant pomaria syluas. Petrarcha primam syllabā indocte corripuit, ecloga. x. Phyx cum y græco corripitur. Oui. iij. de ponto. Nec vincet Cyclops seuum feritate Phycem. ¶ Petræa nymphæ nomen. Pergæa Diana a Perga oppido. ¶ Plateæ. vide e ante a. platea. ¶ Propylæa id est vestibulum. ¶ Scæa, llij quædam portæ fuerunt.

¶ Oe ante a. Alphesibœa propriū mulieris, ab alphi. i. inuenio, quasi bouē inueniēs. Eiusdem originis ex secunda parte bus. id est bos Alphesibœus, Melibœos, Melibœa etiam vrbs nomen

Dicæa.
Dicæarchus.
Dicæarchia.
Elæa.
Galilæa.
Gæa.
Hylæa.
Iudæa.
Lethæa.
Lilæa.
Mæander.
Mæandrū
Margæa.
Maræa.
Melibœa.
Neæ.
Nysæa
Pæan.
Phæax.
Petræa.
Pergæa.
Plateæ.
Propylæa
Scæa.
ce ante a.
alphesibœa.
Melibœa.

ctus. Vergili. aut alius, in obitu Meccenatis. Viscera disiecti mutauit arietis agni. Aetias & succis omne perita suis. Aliter Ouidius. vij. Meta. Concipit interea validos Aetias ignes. sic in Valerio flacco, æta. ætis. idis, & ætius. a. um, vbi autem synæresis est, puto dictio nes integre scribēdas vti alueus, aluearia, aureus &c. ¶ Nisæe cum i in prima vel Nesæe cū e in prima syllaba teste Nestore gō Nisæes nymphæ nomē. Verg. Nisæe Spioq; Thaliaq; Cymodoceq;

Nisæe.

Ante i produciur, vt Deiopea, Deiphobe, Deiphobus, Deidamia, Deianira, Theia, Cybeleius, Phœbeius, Priameius, Perseius & similia possessiua, vbi diphthōgus soluitur, vt in elegeia, calliopeia. testimonia plurima citat Nestor, quæ vt inuentu facillima, omitto paucis contentus, ad alia que ille non dixit properans. Ausonius in epigrāmatis. Vincas Cumam tu quoq; Deiphoben. Propertii. libro quarto. Territa vicinas Theia clamat aquas. Lucañ. In medijs Echinieis aquis. Vergil. ij. Georg. Quid memorādum æque baccheia dona tulerunt. &. iij. ænei. Ofœlix vna ante alias priameia virgo. Persius in præfatione. Cantare credas Pegaseium melos. Scazon est. Ouidi. ix. Meta. Neq; adhuc Steneleius iras Soluerat Eurystheus. & lib. x. Hanc simul & legē rhodopeius accipit Orpheus. Ib. Cybeleius Atys. Ibidē. Megareius heros. Ibidem. Cynereius heros. Talia facile plurima inuenies.

E ante i. Possessiua i eius.

Exceptio.

¶ Aeneis variatur. Papi. in fine. xij. Thebai. Viue precor, nec tu diuinam æneida tenta. Ouidi. in secundo trist. Et tamen ille tuæ fœlix æneidos auctor, Contulit in Tyrios arma virumq; thoros. Idem in tertio de Ponto. Aeneidos vati grande tulisset opus. & in secundo Tristium. Sumpserit æneidem, genitrix vbi prima requiret. Aeneadū genitrix vnde sit alma Venus. ¶ Nereis variatur, nec poterit quisq; ad synæresin recurrere vt forsitan in çneis & æneades faceret. Ouid. xi. Met. Sed memor admissi Nereida colligit orbā & li. xij. Discedunt placidisq; natant Nereides vndis. Papinia. ix. Theb. Qualiter Isthmiaco nondū Nereida portu Leucothoen planxissent sed satis de pductione, in qua nemo dubitauit. Verg. v. çnei. Nereidum phorceq; chorus. Papini. ix. Theb. Nereidum miserata choros. sic idem alibi sæpe Silli. lib. iij. Eluīt omnis ab antris Nereidū chorus & sueto certamine nandī Candida perspicuo cōuertunt brachia ponto. Sido in burgo Nereidū chorus alme doce. vocatiuus est chorus. Claudia in præfatione. ij: libri. contra Eutropium.

Aeneis:

Nereis:

¶ Lageos vitis genus, & herba quedā leporaria, a lagos. id est lepus. Verg. in. ij. Gæor. Et passo psythia utilior, tenuisq; Lageos.

Ae ante o, Aetion viri propriū. Ouid. lib. Metamor.

Ac velut absentē certatim Aetæona clamant. Petrarca uti in plurimis, & hic erravit, dicens in lib. tertio epist. Aut indignantē Aetæon spectare Dianā. ¶ Aegæon gigas qui etiā Briareus, per trissyllabū dicit. Sta. Audierat duros laxantē Aegæona nexus, Ovi. Meta. ij. Aegæona suis immania terga lacertis. ¶ Alcæon phi nomen

¶ Aeolus ventorū rex. ¶ Aeola illius filia. ¶ Aelia regio. ¶ Aeolia insulæ. Verg. Aeliā venit &c. Aeole namq; tibi &c. ¶ Aeon græcū nos eū dicimus. ¶ Aræos vel aræus, cetauri nom in. xij. Met.

¶ Gæon. i. Nilus. ¶ Gæorgius nomē viri propriū quod neoteri quidā variauerūt, q̄ recte, ipi viderint, Ego producendū tantū modo censeo. interpretat colonus, a gga vel ge. i. terra & ergon. i. opus. eandem habent deriuationē Gæorgi. populi quidā. gæorgica quæ ad agricultū pertinent. Gæorgia terræ opus. seu cultus. ¶ Gæ

omantia ex terra diuinationo. ¶ Gæometria scientia de terræ mensuris Gæometra vel gæometres, terræ mensur. Gæographus qui de terræ ambitu scribit, vt Dionysius & Strabo. Tortellius & Guarini volunt omnia hæc diphthongari, præter gæorgica & gæometres, quia id secundū nomen videtur corripī in ij. Saty. Iuena. Grammaticus, rhetor, gæometres, pictor, Aiptes. horum opinionem refellit Nestor, quia hæc apud græcos sine dubio per æ diphthongo scribuntur, ergo etiam apud nos, quocirca in Iuvenale non debet legi gæometres sed Gæometra, productis prima & secunda, correptis vero tertia & quarta. Gæorg. Valla placen. lib. xxx viij. cap. xi. dicit apud Iuena. gæometres legi per synæresin, id quod apud Ouidiū fieri in ceta docuimus. itaq; cum æ diphthongo scribit gæometres contra Tortellium, nec tamen secundam dicit produci contra Nestorem. sic defendo Ausonium. Ad Ursulum grammaticum, Vel quotiuncturas gæometrica forma fauorum. hæc synæresis parcissime admittenda est. ¶ Sidonium in valde multis errasse comperiet, quisquis opus nostrū diligenter perlegerit, veluti etiam in hoc nomine gæometra in libro quarto epistolarum. Tractator gæometra musicusq; Phal. est. vt apud eundem in laudibus Narbonis.

Non huic quum gæometricas ad artes.
 ¶ Meotis. idis. palus Seythica, cuius pisces Meotides vel meotici dicunt. Iuue. Sat. xv. Tale qd excusat Meotide sæuior ira Aegyptus, sicalij omnes præter Ouidiū semel tantū in. ij. li. Trist. Longior anti-

Ae ante o

Aetæon.

Aegæon.

Alcæon.

Aeolus.

Aelia.

Aeon.

Aræus.

Gæon.

Gæorgius

Gæorgica

Gæorgi.

Gæorgia.

Gæome-

tria.

gæometra

gæomatia

Geogra-

phus.

Meotis.

Ioannis Despauterij Ninsuitæ.

Mæon.
Mæonia.
Mæōides
Phæocōes
Palæolo-
gus. Pæon
Pæonia.

quis visa mēotis hyems. vbi diphthongō licenter corripit teste Ne-
store. Id nos raro faciamus, nec ad huius exēplū alia corripiamus.
Forſitan Ouidio fuit alia cauſa corripiedi q̄ Neſtor ait. ¶ Mæon
propriū viri. ¶ Mæonia regio. Mæonides vel mæonius. i. Home-
rus. Perſius Saty. vi. Mæonides q̄ntus paſſione ex Pythagoræo.

¶ Phæcomes proprium centauri apud Ouidium. lib. xij. Meta.
a phæan quod fuscum ſicut quaſi fuſcā habens barbam. ¶ Palæo-
logus apud Philephū in prima decimæ, viri nomē. ¶ Pæon me-
dicus & pes metricus. ¶ Pæonia herba & regio. Pæones populi
cum æ diphthongo ſcribuntur, teſtibus Tortellio, Guarino, Neſto-
re, licet nonnulli voluerint per æ ſcribi Pæon &c.

Oe ante o
Bœotia.

Oe añ o. Bœotia regio, a Bœoto Neptuni filio appella-
ta, auctore Nicocrate, vel boue Cadmi duce, vt ait Oui. lib. ij. Met.
Mœnia fac condas Bœotiaq; illa vocato. Inepte igitur dixit Phile-
phus in. vij. quartæ. Temneſinēs quantū ſus ore Bœotia geſtit. ſcri-
bitur rectiſſime cum æ diphthongo in prima ſyllaba, licet vulgus
Boetia ſcribat, & Neſtor dicat æ habere in ſecunda ſyllaba, & Geor-
gius Valla dicat tranſpoſitis ſyllabis Bœotia dici, vt ceyx dicimus,
græci vero cyæx, teſtes mihi ſunt doctiſſimi viri, Hermolaus Bar-
barus, Angelus Policianus, qui ſe ita inueniſſe in vetuſtiſſimis codi-
cibus ſcribit ſic Raphael Regius et Calepinus cum multis alijs.

Bœorix.

¶ Bœorix Cimbrorū. id eſt flamingorū rex a Mario debellatus,
non ſine plurimo romanoꝝ ſanguine. ¶ Homœoſis, homœo te-
leutorus, homœopton, homœoptoptō noīa figuratū. ¶ Homœo-
meria. i. ſimilitudo partiū de hoc dicā alibi. ¶ Oeos Attice pp̄ſ.

Oeos.

E ante u.
Alpheus.

Ante u producitur, vt ſpondeus pes metricus,
Maleus pp̄riū viri. ut Alpheus pp̄riū fluuij. ab Alpheo. i.
ipetigo ſiue vitiligo, q̄a ei⁹ aqua dī maculas tollit. Oui.
v. Met. Quo pperas Arethufa ſuis alpheus ab vndis &c. Eſt etiā vi-
ri pp̄riū, & tum ſcribitur cum æ diphthongo vt quidā volūt, Baptiſta
mantuanus. Quattuor alphæo ludam Simona Iacobum.

Exceptio.

Creuſa
dorothe⁹

¶ Creuſa Aeneæ vxor. Verg. ſubijt deſerta Creuſa. fuit Aſcanij
mater. ¶ Culeus coleus. ¶ Dorotheus viri propriū, a doron. id
eſt donū & theos. id eſt deus, ſic Dorothea. & tranſpoſitis partibus
alia propria. Theodorus, Theodora. ſic Timotheus & Theotimus
ſic Entheus. i. deo plen⁹, ſic alia a Theos. i. deus, vt Leucothea, quaſi
alba dea, leucos albus eſt. hæc omnia inquā corripit̄ur, contra in-
doctōrum abuſum. Sta. i. Syl. Enthea lauro eſt, ſinis verſus. Mātua

nus de præsentia oratoris & poetæ. Habet enthea pectora vates. idem in agone diuæ Margaritæ, Dorotheū, Theodorā, Agapen, quū milia nuper &c. Iuu. Lautorū pueros artem scindēs Theodorū. Marti. lib. v. Miraris Theodore magna causa est. phal. est. Fortunatus. Et cum Timotheo viuere cura meo. Catulus vetus poeta, cuius opera non extant, is apud Gellium ait. Aufugit mi animus credo. ut solet ad Theotimum. Ouid. iij. Meta. Leucotheaq; deū cum matre Palæmona dixit. sic Dositheus & alia multa. ¶ Euneus propriū viri, & siquid a neos. i. nouus deriuaret. ¶ Euganeus. a. um, ab Euganeis mōtib. Iuu. Euganea quantūuis mollior agna. Sic mīta alia possessiua, vt herculeus, caucaseus, tartareus, tenareus, cōcheus.

¶ Matteūcibus qdam. vnde matteolicus. i. gulosus. sed Merula legit cum y græco mattiū. vide Martiālē si vis hanc rem plene intelligere. ¶ Orpheus trissyllabū pro Orpheus dissyllabo. Verg. in Cūlice tantū non Orpheus Hebrū Restantē tenuit ripis syluasq; canendo. sic Androgeus. ¶ Zebedeus variatur. Iuuēcus. Illi Zebedeum genitorē in puppe relinquūt. Bapt. mantuanus. Tertia de natis tibi Zebedee duobus Edidit.

Æ ante u habet regulā generalē. **Omne ferme deriuatiuū** in æus a græca dictione, per æ diphthongon scribit. vt ex Prisciano collegimus, & ex frequēti poetarū lectione animaduertimus vt a Timo. id est honoro, æstimo, iudico, timæus propriū viri. a ptolæmo. id est pugno, Ptolemæus propriū viri. Attici sine t polemo dicunt. ab acta. id est littus Actæus, ab Achaia, achæus, id est græcus. alij dicūt Achæum fuisse Xuthi filium. vnde dicta est Achaia. Achæi etiam dicuntur achaici & achiui. Actæus. id est littoralis, etiam est viri propriū. ¶ Agoras id est forū, hinc agoræus. id est nundinarius, Creta regio, Cretæus, Ida Idæus. Mitylene mitylenæus Thyse thyseus. ¶ Cyrenę cyrenæus. Phœbe & Phœbus phœbeus. Plurimū sūt eiusmodi possessiua a noibus græcis in a vel in e, nec solū tñ ab his adeo ut nullā hic videā certā regulā, nam ꝑ sibus obtēperasse poetas ex eo manifestū est, qd nunc in æus per æ diphthongō, nunc in ius penultima correpta, in plurimis fecisse cōperiuntur, vt a Mansolus mausoleus, vnde Mausoleū sepulchrū. Iulus iulæus. Phryx phryxæus. Cleāthes cleanthæus. Orpheus orphæus. Pythagoras pythagoræus. Amyntas amynthæus. Atlas atlantæus. Cadmus cadmæus. Silius in pri. Gens cadmæa super regno certamina mouit. Ibidem, Pygmalionæis quondam per cærulea terris. Apygmalion. Contra ab Agamēnon, fit penultima breui agamemnonius, vt ibidem. Ante agamemnoniam gratissima regna

Entheus.
dorothe⁹
theodor⁹
timothe⁹.

Euneus.
Eugane⁹.

Matteolicus.
Mattefi.
Orpheus

Zebede⁹
Æ ante u
possessiua
in æus &
in ius.

Achæus.
Achaia.
Actæus.
Agoras.

Mausoleum.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Mycenen. A Rhœtus rhœtæus. a Lagus lagæus. a Laomedon laomedotæus, & si opus fuerit laomedotius. ab Elisa elisæus. A Pelops pelopæus. a Dionysius dionysæus, a Thoas thoatæus. a Gigas gigantæus. a Polydamas polydamatæus. a Polydorus polydoretæus. a Phlegeton phlegetotæus. sic alia innumera in Vergilio, Ouidio, Silio, & alijs notauit. A Cyclops cyclopius penultima breui. Ab Elis elæus. A Maurus maurusius. Ab Acheron acherotæus & acherusius. A Dædalus dædalus penultima breui, vel dedalæus per diphthongon. Horatius. Iule cęratis ope dædalæa. Sapphicū est. Idem Ode vi. lib. secundi. Iam dædalæo ocyor Icaro. versus est alcaicus dactylicus. Sil. lib. xiiij. Dedaliam repetens pænā qui fraude nefanda. Aulonius. Dædalę pudet hanc latebras subijisse iuuetæ. Proper. lib. ij. Nec sic incolumē Minois Thesea vidit Dædaliū lino quū duce rexit iter Colu. li. xi. Nec tibi dædalæ queratur munera dextræ. dicimus quoq; dædalus. a. um. Lucretius in pri. Tibi suavis dædala tellus Submittit flores, sic tam in latinis q̄ in græcis varia sunt possessiua. ut fagus faginus & faginæus. a populus populnus & populeus. A quercus quernus & querneus, quare non damnarē qui vtrūq; dixerit, culnus & ficulneus. Verg. Et nobis idem Alcimedō duo pocula fecit Fagina &c. Ouid. Fast. Bis sua faginea tempora frōde tegit. Claudianus. Populeo suspirat populus ictu, sic cærus & cęrulus. A cōcha concheus. Vergi. in Culice. Conchea bacca maris. Item a romulus romuleus & romulus. a. um. Verg. pri. æne. Nec Romula quondam, Villo se tantū tellus iactabit alumno. A Phaeton phaetontius & phaetontæus. Sil. lib. Nunq̄ phaetontius amnis Sanguinea pontum turbasset decolor vnda. et lib. x. Obuersam spectās ora ad phaetontia prolem. Sta. Theb. pri. Et phaetontęa n. undū squalere fauilla. Idem in tertio dicit, Inacha tecta. quū frequentius legamus inachus. a. um. A Dodona dodonæus. a. um. & dodonius. Verg. li. tertio ænei. Ingens argentū dodonæosq; lebetas. Claudianus in pri. de raptu Proserpinæ. Vnde datæ fruges populis & glande relicta, Cesserit inuētis dodonia quercus aristas. A Perseus perseus & perseus. sic multa alia formantur. nam a Bacchus bacchæus, bacchus & bacchus dicitur. A Typhoeus typhoæus & typhoius. Verg. i. ænei. Nate patris summi qui tela typhoia temnis. ab Epicurus epicuræus & epicurius. Ouid. in priapæis. Vt credas epicuriōs citati. Phal. est. Sido in epital. Polemij. Ast epicuræos eliminat vndiq; virtus. ¶ A Nero neronæus & neronianus. Papi. i. syl. (fas sit cōponē magnis parua) neronæa nec qui modo lotus in vnda, Hac iterum sudare neget. ¶ A Maro quod Vergilij nomē est, maronæus & maronianus.

Dædalus.
Dædaleus

Faginus.
Fagineus.

Romulus
la. lum.
Phaetontius
Phaetontæus.
Dodonæus
Dodonius

Typhoæus & typhoius.
Epicuræus
Epicurius
Neronæus
Neronia.

Verificatio

Verificatio
Mycenen. A Rhœtus rhœtæus. a Lagus lagæus. a Laomedon laomedotæus, & si opus fuerit laomedotius. ab Elisa elisæus. A Pelops pelopæus. a Dionysius dionysæus, a Thoas thoatæus. a Gigas gigantæus. a Polydamas polydamatæus. a Polydorus polydoretæus. a Phlegeton phlegetotæus. sic alia innumera in Vergilio, Ouidio, Silio, & alijs notauit. A Cyclops cyclopius penultima breui. Ab Elis elæus. A Maurus maurusius. Ab Acheron acherotæus & acherusius. A Dædalus dædalus penultima breui, vel dedalæus per diphthongon. Horatius. Iule cęratis ope dædalæa. Sapphicū est. Idem Ode vi. lib. secundi. Iam dædalæo ocyor Icaro. versus est alcaicus dactylicus. Sil. lib. xiiij. Dedaliam repetens pænā qui fraude nefanda. Aulonius. Dædalę pudet hanc latebras subijisse iuuetæ. Proper. lib. ij. Nec sic incolumē Minois Thesea vidit Dædaliū lino quū duce rexit iter Colu. li. xi. Nec tibi dædalæ queratur munera dextræ. dicimus quoq; dædalus. a. um. Lucretius in pri. Tibi suavis dædala tellus Submittit flores, sic tam in latinis q̄ in græcis varia sunt possessiua. ut fagus faginus & faginæus. a populus populnus & populeus. A quercus quernus & querneus, quare non damnarē qui vtrūq; dixerit, culnus & ficulneus. Verg. Et nobis idem Alcimedō duo pocula fecit Fagina &c. Ouid. Fast. Bis sua faginea tempora frōde tegit. Claudianus. Populeo suspirat populus ictu, sic cærus & cęrulus. A cōcha concheus. Vergi. in Culice. Conchea bacca maris. Item a romulus romuleus & romulus. a. um. Verg. pri. æne. Nec Romula quondam, Villo se tantū tellus iactabit alumno. A Phaeton phaetontius & phaetontæus. Sil. lib. Nunq̄ phaetontius amnis Sanguinea pontum turbasset decolor vnda. et lib. x. Obuersam spectās ora ad phaetontia prolem. Sta. Theb. pri. Et phaetontęa n. undū squalere fauilla. Idem in tertio dicit, Inacha tecta. quū frequentius legamus inachus. a. um. A Dodona dodonæus. a. um. & dodonius. Verg. li. tertio ænei. Ingens argentū dodonæosq; lebetas. Claudianus in pri. de raptu Proserpinæ. Vnde datæ fruges populis & glande relicta, Cesserit inuētis dodonia quercus aristas. A Perseus perseus & perseus. sic multa alia formantur. nam a Bacchus bacchæus, bacchus & bacchus dicitur. A Typhoeus typhoæus & typhoius. Verg. i. ænei. Nate patris summi qui tela typhoia temnis. ab Epicurus epicuræus & epicurius. Ouid. in priapæis. Vt credas epicuriōs citati. Phal. est. Sido in epital. Polemij. Ast epicuræos eliminat vndiq; virtus. ¶ A Nero neronæus & neronianus. Papi. i. syl. (fas sit cōponē magnis parua) neronæa nec qui modo lotus in vnda, Hac iterum sudare neget. ¶ A Maro quod Vergilij nomē est, maronæus & maronianus.

Idē in quarto syl. Tenuēs ignauo pollice chordas. Pulso, maronei
 q; sedens in margine templi. Sumo animū & magni tumulis accā
 to magistri. i. (vt Domitius ait) ad tumultū Vergilij qui erat in Nea
 politano & possidebat a Sillio poeta. Idem in secundo syl. Ante an
 nos culicis marōiani. Phal. est. Pegaseus & pegaseius a Pegafus. Ca
 tul. Ne si pegaseo ferar volatu. Phal. est. Prop. li. ij. Non si pegaseo
 verter in aera dorso, Nec tibi si Persei mouerit ala pedes. Seneca in
 Necuba. Aetas pegaseo corripit gradu. Asclep, est. Persius. Cātare
 credas pegaseū melos. Scazon est. Claudi. in. de raptu Proserpinæ.
 Quæ talia viuo Ausa tonāte manus rupit ne typhoia ceruix Inari
 men. ¶ A Boreas boræus. a. um. Oui. in quarto Trist. Vita procul
 patria peragēda sub axe boreo est. Ab Arethusa arethusius. A Gor
 tyna gortynius penultia breui in Sillio legi. A Meleager meleagre
 us. ab Euander euandrius. Equibus facile intelligimus nullā hic esse
 regulam, sed solam poetarū obseruationē. Item a Cyllenæ cylleni
 & cyllenæus. Marcus Manilius lib. i. Tu princeps auctorq; sacri cyl
 lenie tanti. Rufus in arato. Consurgēte freto cedit lyra cyllenæ:
 ¶ A Parnassus parnassius & pñassus. Idē in Arato. O mihi nota parnassē
 adyti iam numina parnassēi. spōdaicus est vt pcedens. Oui. v. Met. pñassius.
 Templata tenebamus parnassia vidit euntes. Item Hercules facit her
 culeus vel herculi penultima correpta. vt Caucasus caucaseus. Ba
 ctra bactreus. Ixion ixioneus &c. Heracles vero heraclæus cum æ
 diphthongo, quod idem est. cum herculeus. Iuue. Saty. i. Hæc ego
 non agite sed quid magis heraclæas. Aut diomedæas. hic Mancinel
 lus ait, herculæus quia Hercules latinū est. Heraclæus quia heracles
 græcum. hanc ratio nē Mancinelli esse admodū frigidā, ex dictis sa
 tis liquere putamus. Nunc pauca ordie alphabetario subijciamus.
 ¶ Alceus viri propriū, vt quæ sequunt. Alphæus. Antæus. Ari
 stæus. Anceus. Ariæus. Astreus. sic astræa, Aridæus, Aræus, Atthe
 us, Asæus, Anneus quorundā cognomē. vt Anneus Seneca. Mar
 tia. lib. viij. Annæi faceret manus sereni. Pha. est. sic Terētianus, An
 næus Seneca & Pomponius antefecūdis. Inuenimus Anniius pro
 prium viri penultima breui. Marti. lib. vij. Promensis habet Anni
 us magistros. Phal. est. ¶ Bagæus, bæus, Barptolemæus, propria
 virorū. ¶ Ceræū oppidi nomē. Cnæus viri nomē. ¶ Daridæus
 propriū viri. Cætera iam nota sunt. a dicte dictæus. a dirce dirceus
 Dicaus. i. iustus. ¶ Emæus propria viri. Ennosigeus. i. Neptunus,
 quia terrā concutit. enno cōcutio. gæan, terrā. ¶ Hebæus propriū
 viri. ¶ Hebræus. i. iudæus. Hylæus cētauri nomē. Histiceus viri pro
 priū, Histicea oppidū. Hymenæus nuptiarū deus, Hemerithæus febris

Marōeus.
Maronia
nus.

Pegaseus.
Pegaiçius

Typhoi⁹

Boræus.

Cyllenius
Cyllenē⁹.

parnassē⁹.

herculæ⁹

Heraclæ⁹

Annæus.
Annius.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

species. ¶ Idæus propriū & appellatiuū. Iudæus, Isæus viri & flu-
 uij nomen, Idumæus quia ab Idume. ¶ Lilybæum vrbs & pro-
 montoriū. ¶ Lyceus mons. Iedæus quia a Leda. ¶ Lyæus & le-
 neæus. id est Bacchus, a lenon. id est lacu. teste Seruio contra Dona-
 tum, qui a mentē leniēdo deductū voluit. siquidem (vt Seruius ait)
 Lenæus. græcum est, iam nomen græcū non recipit latinam etymologiam.
 Macabæ⁹ ¶ Maccabæus cum duplici c & æ diphthongo nomen barbarū,
 quo vocati sunt illi viri fortissimi, apud sacras literas nominatissi-
 mi. hoc docet Calepinus. ¶ Manichæus hæretici nomē. Matthæus
 duplici t apostoli nomē. Sedul. lib. i. Hoc Matthæus agens hominē
 generalit̄ implet. In hoc errauit Riga, vt videbis i a ante t. Mausole-
 um dictū est. ¶ Musæus poeta insignis. Menechæus cum ch aspi-
 rato viri propriū, cuius Cicero meminit teste Tortellio. ¶ Naza-
 ræus quia deriuatiuū nazara. ¶ Nisæus locus inter Medos vbi eg-
 nascunt pulcherrimi. ¶ Nabathæus a Naph. vñ regna nabatha.
 ¶ Pangeus in singulari masculinū, in plurali pangæa. orū, neutrū
 teste Nestore. ¶ Papæus. id est Iuppiter apud Scythas. ¶ Padæus
 Phranæus & multa possessiua, vt pheræus phœbæus. ¶ Piræus
 cum i latino pprium viri. ¶ Pyræus cum y græco portus atheni-
 ensis. Pharissæus. ¶ Plæbæus a plæbs & plura satis ex dictis nota.
 Pylæus. ¶ Pylæus pprium viri. ¶ Pygmæus nanus. ¶ Philippæus
 Pygme⁹. a philippus, cuius rei testimoniū in his libris occurret. ¶ Saducæus.
 ¶ Scarabæus. ¶ Spælçū. Sigeū hæc fere post patebunt. ¶ Telo-
 næus Tortellius in masculino genere ponit, alij ¶ o in neutro. Te-
 lonæum est autem vectigal & publicanorū mensa, A telos. i. tribu-
 tum & vectigal. Trophæum & quæ iam patent thymbreus, Time-
 us, trochæus. Item quod viri proprium est Tyrthæus.

æ ante u.
Cœus.

Oe ante u, Alpheisæus, Melisæus, Eubæus, & quæ
 cumq; a bus. i. bos deriuationem habent quia græcē scribuntur per
 oi diphthongum. ¶ Cœus giga cum œ diphthongo, testibus
 Tortel'io, Guarino, Georgio Valla, sic Cœa insula. Tortellius dicit
 etiā scribi p æ diphthongō. Nestor negat oino vallā habere diph-
 thongon. Oui. met. vi. Quoq; modo audetis genitā titanida Cœo
 Lato nā pferre mihi. Idē in epist. Cingit Aegeo nomie Cœa mari.

I ante a.
Niæthus.

I ante vocaleis. Et primum ante a.

Ante a corripitur, vt Niæthus fluuij proprium
 cū i latino teste Tortellio sequēte æ diphthongō. Sūt tamē
 qui neæthus cum e in prima syllaba scribant & intelligen.

cur omnes regulæ tam de y tenui quod græcū dicunt q̄ de i latino vt
 Hyades. Media pro regione, & quæcūq; apud græcos scribuntur per
 iota. id est i correptū, inter quæ sunt omnia virorum propria in ias
 ex hebreis sumpta teste doctissimo grāmatico Aelio Antonio Ne
 buissenfi, cui utiq; credo. Aufonius ad omnipotentē deum. Helias
 & solido cum corpore præuius Enoch. hunc recte imitatus est diui
 nus poeta Bapt. Mantuanus. vt, Helias ardenti cœlum petisse vo
 latu. Sic Faustus quoq; elegantissimus elegiarū scriptor, ad Lauren
 tium Carmelitā. Quibus Aelias olim Raptus ab ardenti solido cum
 corpore curru Indumenta dedit. Iuuenus. Zacharias vicibus cui
 templū cura tueri. Idem, Hic ab Arimathia nomē gestabat Ioseph.
 Idem corripuit Hieremias, vt Mātuanus Ezechias. sed Iuuēcus pro
 duxit Helias, vt Mantuanus in bucolicis, quæ illi adhuc adulescen
 tulo effluerāt, vt scribit. Huiusmodi nomina in ias Alexāder cum
 venerabili Beda dixit produci. Nec mirū quia hi non ex græcorū
 scriptura, non ex veterū poetarū scriptis, sed ex Prudentio, Sedulio
 Petro Riga, & ex aliorum poetarū Christianorū libris grāmaticā
 suam confirmauerūt, qui sæpe errauerūt, vt patebit perlegenti hos
 libros. Arator produxit Matthias, Ananias, Helias. Sidonius Apo
 linaris in eucharistico Helias produxit, Zacharias corripuit, Pru
 dentius, Goliath & similia produxit. Nos hæc omnia corripimus
 quia per iota scribuntur, vt theologia, monarchia, symphonia, eu
 phonia, orthographia, melœdia, vt comœdia, gigantomachia, A
 stronomia, gæometria, symmetria, Agonia, Athanasia, ablepsia,
 Anastasia, Categoria, chirurgia, dysenteria, dysuria, Mania, melan
 cholia, euphemia, phantasia, eucharistia, vt charistia, quod tamen
 Valla dixit produci. vsia, sophia, philosophia contra Priscianum
 in accentib⁹. sunt tamē qui illum librū negent esse Prisciani, vbi etiā
 Vrania male dicitur produci. Mancinellus in figuris fatetur se non
 obseruasse quantitates, quia non potuit semp vt pueri carmē edisce
 rent, id tamē veteres factitasse non comperio. Nos itaq; contra vul
 gi abusum hæc omnia corripimus, & quæcūq; eiusdem sunt deri
 uationis, & quæcumq; non excipiemus, nisi contrariū veterum au
 thoritate probetur, nam ihs libenter cedimus, vt qui talia excepisse
 mus si animaduertissemus. Nunc de nōnullis testimonia veterum
 afferam, nam de omnibus nec volo. nec si velim possum, quia nō
 omnia ingressa sunt poetarum libros. Lucret. lib. iij. Harmoniam
 grai quam dicunt q̄ faciat nos Viuere cū sensu. Sic homilia id est
 sermocinatio, quod teste Nestore, cum i latino scribit in vtraq; syl
 lab a. Martia. lib. vi. Hic pius antistes sophiæ sua dona ministret. Idē
 f ij.

Media.

Noia he
breia in ias
Helias.

Harmōia
Homilia.

qui philosophia, theologia, & similia dicant p̄duci non ratione sed
 vsu, quia aures in his adhorret correptionē, pauia, papia, Astrono-
 mia, theologia, Matthias &c. hoc est collatrare canibus, corrudere
 asinis. nam quorū hæ sunt tam delicatę aures correptionē in his ab-
 horrentes. Nimirū asinorū longo abusu iamolim deprauatę, qui-
 bus obtēperare tam dedecet doctos, q̄ philomelā inepto cuculo
 tuccuc oblectari. Hora. in arte. Vt gratas inter mensas symphonia
 discors. Idem. Interdū tamē & vocem comœdia tollit. Cur non sic
 euphonia, melœdia, profœdia? Martia. hanc norunt vnam sæcula
 Naumachiā. Calepinus sepe dicit penultimā corripī, vbi producit
 & econtra. ideo nisi pbauerit nulla est illi fides adhibenda. Est tamē
 vbi i ante a p̄ducitur, vt si græce per. h̄ literā scribatur, quā in elon-
 gam sæpius vertimus, aut per ei diphthongū. Inter quę hęc notauī
 Plura siqs ex pbatis auctoribus animaduertē, his nostris adijciat
 non inuidebimus. ¶ Amphigenia vrbis nomen. Papi. iij. Theb.
 Quos ferti Amphigenia Planaq; misene mōtanāq; mittit Ithone.
 ¶ Aegialia vel ægialea. vel egile. es. mulieris pprium. Prisc. in peri
 hegesi. Cōiugis incestę per fraudes ægialię. ¶ Alexandria & alexā-
 dreia p̄ducitur vtrumq; teste Prisciano lib i. Sunt qui dicant ea quę
 græce per ia & ea terminant̄. sub ia corripī, sub ea vero p̄duci, hi sen-
 tiunt contra Prisci. & Nestorē, ideo eis nihil credo, nisi correptionis
 testimonia ex veteribus p̄ferant, Propertius. lib. iij. Noxia alexan-
 dreia dolis aptissima tellus, sed hic rectius adiectiuū est, per æ diph-
 thongon scribendū alexādreia, nam vt ex dictis liquet, ab Alexāder
 alexādreus ita recte format̄, vt ab Meleager meleagreus, a Cadm⁹
 cadmaeus &c. Nonnulli hic Alexandrina legerūt. At alexandria siue
 alexādreia substantiuū est sine dubio in li. iij. car. Hor. ode. xiiij. Por-
 tus Alexādreia supplex. hic penul. p̄ducitur. ḡsus est iambicus dime-
 ter hypcatalecticus, habēs quattuor pedes & syllabā, portus spon-
 dæus est qa actūs pluralis. Ale. iambus. xandri. spōdæus qa trochē⁹
 hic non recipit̄. a sup. iābus. plex syllaba supans. sensus est alexādreia
 patefecit tibi Augusto portus & vacuā aulā. ¶ Anthiochia vel an-
 thiochea teste Nestore. ¶ Alabia. i. innocētia sed rectius ablabea scri-
 bit̄, quia ei in e ḡtitur vt cythereia cytherea hoc ait Cale. aliqñ verti-
 tur in i longū, vt elegeia elegia. ¶ Angaria teste Nebrissensi. ¶ Ani-
 moria. Theb. vi. apud Papi. Aut cyrrhā tauris animoriāq; supināt.
 ¶ Aristocratia. i. optimatū principatus p̄ducitur, quia græce ha-
 bet ei diphthongō, vt docuit Badius in libros Baptistę de patiētia.
 ¶ Argia mulieris pprium. Pap. Theb. ij. Ornatus Argia gerit &c.
 Et quoq; fons & regio & semp. p̄ducitur. ¶ Alithya cum yi diph-

N
O
T
A

Sympho-
nia.
Euphōia.
Calepin⁹

Amphi-
genia.
ægialia.
alexādreia

Anthio-
chia.
Alabia.
Angaria.
Anioria.
Aristo-
cratia.
Argia.
Alithya.

Verficatorie Liber II. XXXII.

do tamē (qđ in alijs quoq; fit) ei diphthōgus refoluū siue diuidit, sic legendū est apud Ouidiū. Flendus amor meus est elegeia flebile carmen. Idē alibi. Flebilis indignos elegeia solue capillos. ¶ Energia teste Tortellio, & est efficacia. ¶ Epiphania. i. apparitio, græce scribitur per ei diphthongū, vt Eusebia teste Goudano. Etelenchia. i. increpatio. Eumenia beniuolētia. ¶ Eugenia teste Nebriffensi, qđ ex secunda parte eadem est deriuatio, cum amphigenia & iphigenia.

¶ Entelechia apud Philephū in quarta quintæ. Entelechia etiam tum cōuenientia quedam. Gastrimargia penultima pducta nimia ingluuies, vt apđ Aristotelē in ethicis. Gastrimagus gulosus. hoc dicit Calepinus, & post eum Bebelius. ¶ Hermenia teste Nebriffensi & est interpretatio. hinc Perhermenias, oratio est ex p̄positione peri quæ genitiuū habet, & significat de, & genitiuū hermenias hoc est de interpretatione. ¶ Hippodamia mulieris propriū. Ouidiū Venit vt in Phrygijs Hyppodamia sinus. ¶ Hyperdulia qđ eō ponitur a dulia. ¶ Hyperia nymp̄ha. Valerij Flaccus lib. iij. Fleuit Amimonte, flerunt Messeides vnda, Fleuit & effusis reuocans Hyperia lacertis. ¶ Homœomeria similitudo partiū, Lucre. lib. i. Nunc & Anaxagoræ scrutemur homœomeriam.

¶ Iasius qui etiam Iasion dicitur a Cerere vehementer Iasion dilectus. Ouid. ij. Trist. In Venerem Anchises. in lunam Latmius heros In Cererē Iasius qui referatur erit. Idem. ix. Met. Queritur canescere mitem Iasiona Ceres, vbi mendose legebatur, teste Regio, Aesona flaua Ceres. ¶ Iapetus Titani filius. Ouid. li. i. Met. Quā satus Iapetonuptā fluuiatib; vndis &c. sic Iapetionides. i. Prometheus vel Deucalion, vt sit Iapetion p̄nulti. pducta primitiuū. ¶ Iapetides aut viri pprium corri. Ouid. v. Meta. Tu quoq; Iapetide non hos adhibendus ad vsus. ¶ Ilithyia cum yi diphthongo in p̄nultima est Dianæ nomen, quia parturiētibus p̄est, vel dicitur ab ilasco mæ. i. placō vel ilasco. i. deos benignos facio. Non placet aut qđ Domitius ait in Ciryū, ab hyle. i. sylua & thea dea. hoc est syluarū dea, quia sic scriberetur hylithea cum y græco aspirato in principio vt hyle, & cum e in penul. vt leucothea, qđ inauditū est. Ouid. ix. Meta. Vocabis. Præpositā timidis parietibus ilithyia. versus est spōdaicus. Hor. in car. seculari. Lenis ilithyia tuere matres. sap. est. quare non dubito mendā esse apud Verg. in Ciri. Perdere s̄ua p̄cor p̄ flumia sacra ilithyie, p̄ Dianæ. Opuscul; Vergilij admonuit sepe nō facile fidē habēdā, qđ plerūq; mēdosa sunt. ¶ Ironia teste Tortellio qđ in prima & penultima cū ei diphthōgo scribitur. ¶ Iphigenia mulieris ppriū Ouid. xij. Meta. Flentibus an̄ aram stetit Iphigenia ministris.

Energia.
Epiphāia.
Eusebia.
Elenchia.
Eumeni.
Eugenia.
entelechia
hermenia
Perhermenias.
Hippodamia.
hypdulia.
Hyperia.
Homœomeria.
Iasius.

Iapetus.
Iapetides.
Ilithyia.

a latinis variatur, aliquando diphthogus diuidit. At pductio est lo-
ge frequētissima. Verg. Arcturū pliadefq; hyades, geminosq; trios-
nes. Oui. iij. Fast. Pliades incipiēt humeros releuare paternos. Ver.
i. Geor. Pleiadesq; hyades claramq; Lycaonis arctō. Oui. Fast. qnto
Hinc fata Pleione cum cœlifero atlāte lungit (vt fama est) pleiades
q; parit. fuere septē Atlantid & Pleiones filiæ in stellas septē mut. tæ.

Pleias.

¶ Priamides priami filius aut nepos, contra primitiui naturā pro-
ducitur. Vergil. priamidēq; Helenūq; &c. Oui. Hanc tibi priamides
mitto Ledaæ salutē. ¶ Phthia cum phth aspiratis in eadem syllaba
vrbs Thessalię, nusq; legitur phithia cōtra Tortelliū, nisi fallor. Se-
neca in Hecuba. Aptior Phthię meliorq; fortu, Sapphicū est. Catul-
lus. Progenies Phthiæ clara superuehit. hinc phthius. a. ū, & phthio-
ticus. a. um, & phthiotis. idis. dicitur quoq; pluraliter phthię. arū. Dido
Aeneæ. Non ego sum Phthiis magnisq; oriunda Micenis. Catul-
lus. Deserit Scyros linguunt phthiotica tempe. Horat. lib. iij. ode. vi.
Phthius Achilles, Adonicū est. ¶ Polymnia non polyhymnia. vi

Priamides

Phthia.

dein liquecētia, ideo in epigrāmatis Vergilio legito per diæresin si-
ne coniūctione que. Signat cuncta manu, loquit polymneia gestu.
scribitur em̄ græce per ei diphthongon, vt diximus, & hic n liquefcit,
vt in ichneu mon. ¶ Rhetoria pro arte rhetorica eadem ratōe pro-
ducitur. ¶ Thalia vna musæ & maris nympa. Mart. lib. ix. Frā
geleuis calamos & scinde Thalia libellos. ¶ Thyas. adis, cum yi
diphthongo teste Feretto sacrificula Bacchi. Vergil. Thyias vbi au-
dito stimulat trieterica Baccho.

Polymnia.

Rhetoria.

Thalia.

Thyais.

I ante e.

Pierus.

Priene.

I ante e corripit vt Hieron.

Exceptio.

¶ Pierus viri & montis nomen, vnde musæ dictæ sunt Pierides.
Ouid. v. Meta. Pierus has genuit pellæis diues in aruis. Vergi. Pergit
te pierides. ¶ Priene Biantis patria rectius corripitur, licet Sidoni-
us variarit. hinc prienæus. a. um, Sido. in primo panægyrico. Prie-
næ bia quod plus tibi turba malorū est. Idem in laudibus Narbo-
nis. Et tu quem dederat Bias Priene. Phal. est, vbi priene primā cor-
ripit & recte quidē, nam græci corripit, vt patet ex versibus quos
Pius Baptista in Sidoniū adducit, quos ipse latinitate donauit, e qui-
bus vnus est, Turbā Bias genitus canit ampla Priene malorū. hic
Pius male corripit vltimā. in Priene, quod non ex ignorātia sed ex
inanimaduertētia accidisse opinor. declinatur namq; priene. es, vt
Semele. es. Priscianus in perihesei. Inter miletum currens latamq;
Prienen. Tu primam semper corripito.

I ante i corripit vt dīambus, I añ o corripit vt Iole.

I ante o.

Ioannis Despauterij Ninfuitæ.

- Nomina in ion.** ¶ Nomina in ion tertię declinatiōis pducūt i ante o, vt Ixion, Orion, Arion, Echion, hypion, pandiō, amphio, Ophion, œdipodiō, pro œdipus, vñ œdipodionides, iapetion p iapetus, vñ iapetionides, methiō, ethiō & alia innūera. Nestor p̄ima affert testimonia, nos paucis contenti erimus, Sidonius in eucharistico. Nunclarmata nunc Hilarion. versus finis est. Sta. iij. Theb. Comit equos ac in de iugo luctatur Arion, equi nomē est. Vergi. in Damone. Orpheus in syluis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē est. Lippius male dixit lesbius ariō &c. Papi. li. iij. Theb. Flet p̄ & lacerū cōponit corpusechiō, Hor. Perfid⁹ Ixion. Idē. Dictus & Amphio, Vale. Flac. li. vi. Et geticū priona ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Hilarion.** de iugo luctatur Arion, equi nomē est. Vergi. in Damone. Orpheus in syluis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē est. Lippius male dixit lesbius ariō &c. Papi. li. iij. Theb. Flet p̄ & lacerū cōponit corpusechiō, Hor. Perfid⁹ Ixion. Idē. Dictus & Amphio, Vale. Flac. li. vi. Et geticū priona ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Arion.** us in syluis inter delphinas Arion. hic cytharœdi nomē est. Lippius male dixit lesbius ariō &c. Papi. li. iij. Theb. Flet p̄ & lacerū cōponit corpusechiō, Hor. Perfid⁹ Ixion. Idē. Dictus & Amphio, Vale. Flac. li. vi. Et geticū priona ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Prion.** Flac. li. vi. Et geticū priona ferit. Ntūs est Priō, regis Getici nomē.
- Tolluntur ab hac exceptione hæc & fortassis plura, q̄ his adijcere fuerit cuiq; liberū.** ¶ Asterion fluuij nomen apud Papi. Theb. iij. ¶ Amphitryō cum y græco in tertia syllaba hinc. amphitrioades. i. Hercules. Auso. amphitrioades puerū &c. ¶ Carmenion vide e ante n. ¶ Cercyon. onis. cum y græco viri pprium. Oui. vñ. Meta. Cercyonis letū vidit cerealis Eleusis. ¶ Chromion videbis in cremētis. ¶ Dædalion viri ppriū. Idē. lib. xi. Quū se dædalion saxo misisset ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Asterion.** ¶ Asterion fluuij nomen apud Papi. Theb. iij. ¶ Amphitryō cum y græco in tertia syllaba hinc. amphitrioades. i. Hercules. Auso. amphitrioades puerū &c. ¶ Carmenion vide e ante n. ¶ Cercyon. onis. cum y græco viri pprium. Oui. vñ. Meta. Cercyonis letū vidit cerealis Eleusis. ¶ Chromion videbis in cremētis. ¶ Dædalion viri ppriū. Idē. lib. xi. Quū se dædalion saxo misisset ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Amphitryon.** ¶ Amphitryō cum y græco in tertia syllaba hinc. amphitrioades. i. Hercules. Auso. amphitrioades puerū &c. ¶ Carmenion vide e ante n. ¶ Cercyon. onis. cum y græco viri pprium. Oui. vñ. Meta. Cercyonis letū vidit cerealis Eleusis. ¶ Chromion videbis in cremētis. ¶ Dædalion viri ppriū. Idē. lib. xi. Quū se dædalion saxo misisset ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Cercyon.** ¶ Cercyon. onis. cum y græco viri pprium. Oui. vñ. Meta. Cercyonis letū vidit cerealis Eleusis. ¶ Chromion videbis in cremētis. ¶ Dædalion viri ppriū. Idē. lib. xi. Quū se dædalion saxo misisset ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Dedalion.** ¶ Dædalion viri ppriū. Idē. lib. xi. Quū se dædalion saxo misisset ab alto. Deucalion. Dion viri nomen. Apuleius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Dion.** ¶ Dion viri nomen. Apuleius in prima orōne apologiæ. Qui insanū me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Eetio.** ¶ Eetion viri pprium vide e ante e. ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Endymion.** ¶ Endimion viri pprium, testimoniū occurat in a ante m. in primis. ¶ Egion. ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Emathion.** ¶ Emathion. Vergi ix. ænei. Emathiona Liger Chorineū sternit Atlas. ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Eurytion.** ¶ Eurytion centauri nomen, qui etiā euritus dicitur testimoniū est vbi de o. interiectione locuti sumus. ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Ethalion.** ¶ Ethalion nauta tyrrhenus, in delphinū versus. Ouid. iij. Meta. Equibus Ethalion, te scilicet omnis in vno &c. ¶ Geryō qui etiā geryones, alibi patebit, ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Ion.** ¶ Ion viri pprium Sta. in Theb. Sternit Iona Chromis, ita ponit Nestor, vido tamen apud Papi. impressum Sternit Hyrona chromis cum y græco aspirato. ¶ Iasion, vide i ante a. ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Melanchion.** ¶ Melanchion viri pprium. Martia. lib. ix. Hoc tandē sita prurit in sepulchro Calua plortia cum Melanchione. Phal. sunt. Morion onis, videbis in o ante r.
- Tongilion.** ¶ Mimation in i ante m. video quosdam addidisse maschion. ¶ Oarion. id est orion videbis in o ante r. ¶ Oenopion videbis in œ diphthon. ante n. ¶ Porphirion gigantis nomē. ¶ Pygmalion viri pprium in pri. ænei. ¶ Sicyon cum y græco in secunda syllaba vrbs & insula apud Oui. in Ibin. & Iu. Sat. iij. Tongilion viri nom in. iij. Mar. ¶ Socratiō viri nom corripit a Catul. Philistiō uiri nom in. ij. Mar. Et qđ scribēdū poti⁹ Mascliō, nom viri in. v. Mar.

Secunda exceptio.

Verificatorie Liber II. XXXIII.

¶ Ariobarzanes. ¶ Clio vna musarū. Ouid. in pri. de arte. Non mihi sunt visæ Clio diusq; sorores. ¶ Diogenes philosophi nomē. Auso. in epigrāmatīs, Diogenes obiit, non obiit sed abit. dicit Ioue genitus, quia dios Iuppiter est, genes genus, ideo contra naturam producitur ab Aufonio, quia dios teste Seruio corripit, vnde dius, dia, dium, id est diuinus. a um, pducitur, contra primitiuū naturam, nos cum Aufonio primā in Diogenes audacter producem⁹, nec dius. a. um, vnq; corripiemus, & (vt sentio) ip̄m nomē dios interdum pducere poterimus, quia sub dio pducitur & significat sub celo, sub Ioue. ita dicit Asconius in orationes Cicerōis, nec dicim⁹ sub diuo quod est contra imperitū vulgus. Vergil. xi. aenei. Italides quas ip̄a decus sibi dia Camilla Delegit, Persius. Quid dia poemata narrent. Lucre. lib. ij. Dux vitæ dia voluptas. Vergi. ij. Geor. Ne mihi tum mollis sub dio carpere sompnos. Neu dorso libeat nemo ris iacuisse p herbas. ¶ Enyo. us, bellona Papi: xi. Theb. Hoc ego Mars habeat vulgataq; iactet enyo. ¶ Hermiona vrbs in mari egeo. Ver. in ciri. Hinc sinus hīc statio cōtra patet Hermiona. ¶ Herios videbis in a añ n panos. ¶ Iob scētissimi viri nomē, dissyllabū est cōtra indoctos, Prudētius in psycomachia, Nā p̄ximus Iob. Hēserat iuictæ bella in t̄ dura mgr̄æ. ¶ Ionium mare qd volūt ab Io dici. Qui lactari q̄s cernis in Ionio ī meso. at Ioniam regio corripit, vt Ionos & Ionos viri nomē, vñ Ioniam dicta est, qdā male dixerūt pducit. Qui. vi. Fast. Nec Latium norat quē p̄bet Ioniam diues. Luca. lib. vi. Primus thessalię rector telluris Ionos. In formā calidę p̄cussit pondera massę. Ionos s̄p̄r ponit ap̄d Claud. in li. ij. cōtra Eutropiū. Hor. ode vi. li. ij. Motus doceri gaudet Ionicos. ¶ Ius est dactylicus alcaicus. ¶ Io. ius, Inachi filia a Ioue ī uaccā ¶ sa uariat, licet pductio sit frequētiōr. Oui. i. met. Cōstitit at quo cūq; loco spectabat ad Io. Idē in epist. Hypmestřę ad Linū. Quę tibi cā fugę ē: qd Io freta lōga perras. Nō poter̄ vultus effugē ip̄a tuos. Inachi q̄ pperas &c. Idē in Ibin. Etha lō vt vita spoliauit isidius hospes. Quē mēor a sacris nūc q̄q; pellit Io. Isidius possessiū ab Isis a primitiuo lōge discrepās. Idē. ix. Meta. Isiparetoniū mareoticāq; arua Pharōq; Quæ colis &c. io infiectio v̄ aduerbiū sp̄ corripit. Idē alibi, Dicite io Pēā, & io bis dicite p̄an. ¶ Spio nymphę nomē pducit, teste Badio. Verg. v. ene. Nisę Spio q̄ thaliāq; Cymodoceq;. Sunt tñ qui habeāt nisęq; spioq; &c. & videt polysyntheto pulcherrime conuenire. ¶ Thiodamas proprium viri, apud Ouid. in Ibin, & apud Papinia. viij. Theb.

ante u corripit, vt Iulius, priameius. Exceptio.

¶ Arius Scythiæ populus, Luca, lib. ij. Substringēs Arimaspe co-

Clio.
diogenes.
Dios.
Dius. a. ū.

Enyo.
Hermiōa
Herios.
Iob.
Ionium.
Ioniam.
Ionos.
Io.

Spio.
Thiodamas.
Arius.
Arrius.

quo scribim⁹. graphiariū est graphior⁹ theca. Mart. in apo. Hęc tibi
 erūt armata suo graphiaria ferro. ¶ Gynæciū teste Nestore locus se
 cretor in ædibus vbi solę mulieres cōuersant. ¶ Hormius fluius
 musis sacer. Papiñ. viij. Theb. Vos etiā nris Heliconia turba venitis
 Add. r̄ rebus opem, tuq; o Permesse canoris, Et cœlix Hormie va
 dis armatis alumnos Bello⁹ resides. ¶ Lycius cum y græco in pri
 ma syllaba. i. Appollo, sic dictus a lyco. i. lupo, q̄a sicut lupi pecora
 rapiūt, ita sol humorē haurit radijs. vel a luce q̄a veteres græci pri
 mā lucem añ solis ortū lycē vocabāt, & ea lux lycophos hodie dici
 hæc & multo plura Macrobi. li. i. Satur. Papi. Theb. x. Templā lycie
 dabis & ditia dona sacratis Postibus, Nōnulli libri habent cum æ
 diphthongo lycæe, sed mēdose (vt opinor) Lyceus nāq; mons est
 Arcadiæ notissimus. At lycius. a. ū. pro gēte Lyciæ sine dubio corri
 pitur. Verg. i. æne. Vnā quę Lycios fidūq; vehebat Orontē pro A
 polline semp̄ pducitur. ¶ Lyciū vel lyceū cum y græco in prima,
 fuit Athenis Aristotelis schola, vt Platonis academia. fuit quoq; ly
 cium Cicerōis gymnasiū de quo ipse ait. Inq; academia vmbri fera
 nitidoq; lycio. Fuderunt claras fœcundi pectoris artes, male legi
 tur lyæo. ¶ Orius viri pprium. Ouid. xij. Meta. Oppressitq; duos
 Brotean & Orion, Orio mater erat mycale. hic orion accusatiuus
 est, & orio datiuus a noiatiuo orius. ¶ Orithius videbis in primis
 o anter. ¶ Pandochiū vniuersale hospitū producit cum omibus
 eiusdem deriuationis nomibus, q̄a docheion teste Nebriffensi scri
 bitur græce per ei diphthogon. Pan totū est, docheiū. i. receptaculū
 sic Xenodochiū peregrino⁹ hospitū, xenos. i. hospes & pegrinus
 Prochodochiū. i. mēdico⁹ receptaculū. pchos. i. mēdicus. plura ta
 lia repies. ¶ Poliū. i. locus vbi aliqd vendit, vt imur in cōpositis pe
 nul. pducta teste Nebriffensi, q̄a græce cū ei diphthongo scribit̄, vt
 Byliopoliū ubi libri vēdunt, Ichthyopoliū vbi pisces vēdunt. Ich
 thys. i. piscis, cū i latino sequētibus ch & th aspiratis cū y græco. po
 lo. i. vendo, sic œnopolyū, thermopolyū, pharmacopolyū, et similia
 ¶ Prymneliū cum y græco, funis nauticus teste eodem. ¶ Scaphi
 um teste Nestore, quia græce scribitur per ei diphthongon, aliquā
 do etiam per iota, & sic a latinis corripit̄. Martialis lib. xi. In scaphiū
 mœchæ Sardanapale tuæ. Iuue. Et ride positis scaphium quū sumi
 tur armis. est matula, a similitudine scaphę dicta, de significatōe apd
 alios plura leges. ¶ Sperchius cum ch aspirato Thessaliæ fluius.
 Ouid. pri. Meta. Populifer Sperchius & irrequietus Enipeus. A pida
 nusq; senex, Ieniscq; Amphrysus & Aëas. ¶ Trophium locus vbi
 aliquid educatur. vt imur eo nomine in multis cōpositis penultima

Gynæciū.

Hormius

Lycius.

Lyceus.

Lyciū.

Orius.

Orithius.

pādochiū

Xenodo
chium.

Dochion

Polium.

Byblio
polium.

Ichthio
polium.

Prymne
sium.

Scaphiū.

Sperchi⁹.

Trophiiū

non recte dici probauimus. ¶ Noe ab Aratore variatur, secun-
da semper producta. Sedulius lib. pri. Nunc bonus Helix qui per-
fidus antea Noe. ¶ Tiphoeus satis patuit in synæresi & hyperme-
tris. Troes, heroes & si qua talia sunt. cremento patent. Oetha mon-
tis nomen patebit in œ ante t.

Noe.
Typhoe⁹

O añ i corripit, vt Euboïs euboïcus, vide sebetus e añ
b. Opoïs, Simoïs, pyroïs, hoc vltimū cum y græco in prima scribi-
tur, solis equus est, nec recte dicitur p̄nultima longa in q̄ multi hal-
lucinant. Oui. ij. Met. Interea volucres Pyroïs, Eous & æthon Solis
equi quartusq; Phlegron hinnitibus auras. Flāmiferis implent, pe-
dibusq; repagula pulsant. Valeri. Flaccus lib. v. Et formidantē pa-
trios pyroenta dolores. Columella lib. xi. Nec serius ardor. Sic mi-
cata aut rutilus Pyroïs aut ore corusco Hesperus. hic est lapilli nomē
a colore ignito dicti, nec potest hic legi pyrous secūda extenta. No-
tent obliq̄ minoïs, troïs, heroïs, & e lōgis deriuata, aliodes aloïs, ty-
phoïs, minoïus, toïcus, heroïs, heroïcus &c. Valerius lib. v. Non ti-
bi aloïdæ quibus hæc fera murmura iactes.

O ante i
Pyroïs.

Exceptio.

¶ Deoïs, vide e ante o. ¶ Lagoïs piscis nomē. Hora. Sat. iij. lib. ij.
Nec scarus aut poterit pegrina iuuare lagoïs. Est etiā auis cuius car-
nes leporinū gustū p̄se ferūt. lāgos. i. lepus. ¶ Oiclus viri nomē
vñ Oiclides. Baptista in exhortatiōe contra infideles. Et sacer Oicli-
des &c. Sic inuenies ap̄d Oui. in li. iij. de arte. ¶ Stoïcus philosopho-
rū quorundā appellatio, Stoïcides vel Stoïcida, est stoïci emulator
aut simulator potius. Persius. Mendose colligis inq̄t Stoïcus hic au-
rem mordaci lotus aceto. Iuue. Sat. ij. Fugerūt trepidi vera ac mani-
festa canentē Stoïcīdæ. ¶ Troïus Priami filius. Ver. i. æne. Parte a-
lia fugiens amissis Troïlus armis. ¶ Troïa aliq̄n fit trissyllabū pri-
ma semp̄ p̄ducta. Verg. ij. æne. Huc vndiq; troïa gaza, sed hic adie-
ctiuū. Seneca corripuit o in troïa, nisi dicas spondæum esse pro da-
ctylo, Ego neutrū puto extra tragœdias, & id q̄dem tam parce imi-
tandum id videbis in e ante t. methone. ¶ Zoïlus homero mastyx
& p̄inde quiuis doctōr̄ rephensor. & aliorū virorū nomen. Mar-
tialis. Zoïlus ægrotat, faciunt hanc fragula febrem.

Deoïs.
Lagoïs.

Oiclus.

Stoïcus.

Troïlus.
Troïa.

Zoïlus.

O ante o corripitur, vt Laocoon;

O añ u corripit, vt Alcinoüs, p̄athous, Antinoüs &c.

Exceptio.

¶ Achelous dei & fluuij nomen. Oui. ix. Meta. Dixit & vt vincas
alios acheloe dracones. ¶ Pyrous cuiusdā heroïs nomen vt dicit

achelous.

tor. Nestor confirmat opinionē suam auctoritate Petri Rigæ, ho-
 minis quantitātū negligētissimi. Dicit autē Riga in Aurora. Nostræ
 carnis humū crucis hoc aratro quasi signāt. Ego video hoc nomē
 etiā a Sidonio corripī, in laudibus Narbonis. Diuersas aratro vias
 cucurrit. Phal. est, hunc secutus est Petrarcha in. viij. aphrase dicens.
 Nunc aratrū antiquis insultet mœnibus. omnes Vnus habet præ-
 das hostis. quicquid est, opinor aratrū tantū produci, quia hi in mul-
 tis errauerunt, vt sæpe ostendo in his libris. ¶ Dixi in regula vnde
 immediate deriuabatur, quæ namq; a præteritis formantur regulā
 præteritorū seruant, vt rupes a rupi. sedes a sedi. teste Badio. Quæ a
 præsentis sunt, præsentis quantitātē obtinent. vt sedile a sedeo, voca-
 bulum a voco. At vocula, voculatio & vociferor, a vox voc?, vt
 regina & regula a rex regis. legitimus a lex legis. Etymologiae vel
 deriuationis diuinatione admodū difficilis est, ideo in primis inspicien-
 da est rerum natura, posterius namq; a priore deriuari necessum est,
 ideo sedeo a sedes deriuari volunt, non contra. ¶ Ad didi si conso-
 nās primitiuū maneat, alioqui ad specialeis regulas currendū est. ta-
 lia sunt binus, trinus, bimus, trimus, quadrimus, mobilis, fomes, iu-
 mentū, junior, prælum a premo, quod (vt Ferettus ait) diphthon-
 gon vsu recepit, alij a præluo. is, deducunt, sæculum cum æ diph-
 thongo a senex teste Varro. Iucundus a iuuo. Iocundus non di-
 citur, idem est vbi in primitiuo est vocalis ante vocalē, aut vbi po-
 situs fuit in primitiuo, & desinit esse in deriuatiuo. Ideo a primitiuo
 recedūt ibo, qbo, numē, seriū a seorsum & risus vt volūt, titulus, q-
 ter, tigillū, sigillū, ofella &c. ¶ Ceteræ multa cōtra p̄mitiuoꝝ regulas
 aut pducuntur, aut corripunt, quorū nōnulla iam dicta sunt. vt Pri-
 miades. Chius &c. plura declarabunt, vt tegula, vitupero, totus. fe-
 riæ, feralis, humor, iugerum, pētus, laterna, rex regis, lex legis, vox
 vocis, viginti, gradiuus, rapa, vena, ficelis, remus, cunę, serius, mace-
 ror, iapetides & multa alia cōtra primitiuoꝝ naturā produciuntur.
 Cōtra corripuntur hæc quorū primitiua pducunt. dicax a dico, sta-
 bilis, sopor, nato, siquidē arista, lotiū, vitiū, lucerna, lituus, quia teste
 Festo fit a lite. Seruius tamen vult græcū esse. vasilum a vas vasis.
 Marbodeus in lapidario ad Neronem, teste Nestore. Quæ solis ra-
 dijs in qua subiecta vasillo. multa alia postea leges.

Aratrū a
 Riga cor-
 reptū & a
 Sidonio
 & petrar,

Regula sexta de compositione.

Simplicis obseruat mensuram compositiuum.
 Quis diphthongus vel vocalis varietur,
 Hanc legem spernunt dicus a dico, innubus atq;

Re præpositio inseparabilis,

Est re breue, at refert a res producere debes

Reijcit & reicit, Nam quæ iacio tibi format

I prius interdum tollunt vt corripiantur.

Addit vel demit metri grauitate poeta

¶ Re præpositio inseparabilis corripitur, vt redeo, reditus pro annuo puentu, renuo &c. Persius in vlti Sat. Pingitur an renuis &c. nunquam inueni renuo per duplex nn, quicquid aliqui dicant, Oui. lib. ij. de poto. At reditus iam quisque suos amat & sibi quid sit Vtile sollicitis supputat articulis. refert a res compositum producit, alioqui corripitur, nec vnquam duplici se refert scribatur, contra Gaërgium Vallam quia melius opinamur a nomine res, et verbo fert fieri, refert quando regit genitiuum & ablat. uos, mea, tua, sua, nostra, vestra, de quo verbo factis a nobis in syntaxi dictum est. ¶ Reijcio a re & iacio producit positum, quia in eo verbo i. duplex efficitur teste Nebrissensi, vbi autem corripitur i consonans abijcitur quod etiam contingit in alijs compositis a iacio, vt adijcio vel adicio, abijcio, vel abicio, subijcio, vel subicio, obijcio, vel obicio, nam correptione positio impedit, nisi consonans abijcitur. Ea abiectione in prosa barbarismum facit in carmine in his compositis a iacio omnibus licet quicquid dicat Gaguinus et quidam alij, qui non diligenter satis poetas perlegerunt. Vergi. in bucolicis. Tityre pascentes a flumine reice capellas. hic corripitur. est autem in quinta regione proceleumaticus teste Prisciano, qui per synæresin fit dactylus. Idem Gaërg. iij. Reiciunt parmas & equos ad mœnia vertunt. Idem bis reiecti armis. Et æneid. quinto. Hæc fatus duplicem ex humeris reiecit amictum. reieci reiectum nunquam corripuntur, quia in eis consonans duplex est non ratione sed auctoritate, propter binugus, trinugus, quadrinugus, nec video cur non tam in reijcio quam reieci sit duplex, ideo miror Seruium dixisse in illud. xi. æneid. Sic ait atque oculos Rutulorum reijciturus. etiam non esse licet spe longa dici posset propter præteritum reiecit. quid his velit. Seruius non satis intelligo, quando quidem tam bene in reijciturus consonans est quam in præterito reieci. Sta. Theb. vi. Prouidus astu. Et patria vigil arte non lacum hos reijciturus. Lucre. lib. ij. Videmus reijcere in terras naturam multaque ceris. Oui de arte. Reijce succinctos opposo stamiue fusos. Papi. lib. iij. Theb. Tela manu reicitque canes in vulnus hiates. Oui. adijce Troianæ suasorē Antenora pacis. Martia. lib. x. Siquid nostra tuis adicit vexatio rebus, Sic corripitur infinitiuus adici in principio septi

Reijcio.

Adijcio.
Adicio.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- Obijcio.** mi thebaldos, Verg. in Moreto. Et summis spoliat corijs contempta
Obicio. q̄ possim. Spargit humi atq̄ abicit. Iuue. Sat. xv. Hunc abicit sæua
 dignum veraq̄ charybdi. Ouid. ij. de ponto. Turpe putas abici q̄
 sit miserandus amicus. Productionē facile reperies, nūc non occur
 rit. Verg. obijcis hosti. Luca. li. viij. Cur obicis magno tumultū ma
 nesq̄ vagātes. de Pompeio loquitur. Idem in. ix. Pompeiū deis obic
 cit q̄ pauca catonis &c. Silius lib. quarto. Arietat in primos obicit
 q̄ immania mēbra, Arietat p̄celematicus est aut per synæresin da
Arietare. ctylus. arietare est ariete pugnare. Papini. x. Theb. Pectoraq̄ inuisis
 obicit fumantia muris. Claudianus in quarto consulatu Honorij.
 Cur annos obicis, pugnae cur arguor impar. Silli. lib. xij. Iungere
 tum fata & subici iubet ocyus ignes. Papi. Achil. primo. Fata vidē
 prior subicit gauisus Vlysses. Luca. lib. viij. Sit satis o superi q̄ non
Subicio. cornelia fuso Crine iacet subiciq̄ facem complexa maritū Impat.
 Idem in. vij. Ip̄e manu subicit gladios ac tela ministrat, ne ꝑeamur
 imitari quæ tam sæpe apud probatissimos legimus, Q̄ si in aliquo
 carminū genere opus esset tribracho idem putarē licere in tetralyl
 labis adijcio, subijcio, &c. Quicquid dicat cum Nigro Bebelius, Ne
 stor dicit quosdā putare reicio quādo corripitur fieri ex ico, id Ne
 stori non placet, nec mihi, quia ico p̄ducitur tantū. ¶ Poetæ pro
Additiofecto plærūq̄ metri gratia aliquid addūt aut demunt, id in p̄sa esset
vel remo barbarism⁹ p̄terq̄ forte in paucis, iam olim in p̄sa admissis. In his
tio metri quecūq̄ sunt magis inuētis vtemur q̄ excogitādis, tum id etiā cau
causa, te videbimus, quenā rara sunt & quæ frequētia, nam raris raro vti
 dum est, frequēter vsurpata non obhorrebimus, frequentia q̄dem
 sunt vincula, sæcla, to macla, p̄ vincula &c. Alitū cælitū vbiq̄ re
 cepta sunt, alitū, cælitū non aspernāda, vt neq̄ religio, reliquæ, licet
 relligio, reliquæ frequentiora sunt necessitate. Rariora sunt lamna
 pro lamina, surpate surpuerat p̄ surripite &c. sic dōni p̄ dñi vide o
 ante n. ¶ Ridēdis sunt religiosi qui dōni vocari volūt nō dñi, Indu
 perator p̄ impator. In carmine reete dices, legit apud Lucre. lib. iij.
 quē imitatus est Iuuenalis, indugredi, indupedita, indumanu, indu
Hippona foro, Lucretio & hęc antiquoribus relinquamus, qa Vergilio et cete
 ris qui sequūtur vt nimis dura displicuerūt p̄ ingredi in manu &c.
 Lucre. li. i. viāq̄ indugredi sceler⁹. In eodē. Inter se nexus minus aut
 magis indupedita. sic alibi sæpe. ¶ Hippona gemio pp̄ est equoꝝ sta
 buloꝝq̄ dea, ab hippos. i. equus. vñ Hippocrates &c. Iuuenalis tñ
 metri grā vnū p̄ abstulit dicens Sat. viij. Iurat solā Hiponā & facies
 olida ad præsepia pictas. ¶ Petrarca ausus est vnum n̄ auferre ab
 Hannibal in sexto aphricę. Te quoties Hanibal video &c. Sic idem

Verificatorij
 Lib. I. Item in
 Senatore suo p̄
 Petrarca
 nec ip̄e
 Lucretius reficit
 primo. bolit
 qui sæpe vñ se
 potitū o
 inferiora mag
 res posse n
 cellat gigni de re
 Propertiu
 id po
 Dabala tellus
 Hora. Dij
 imi
 pro diff
 Vly adro n
 celi rella
 Pho
 gen
 I freq
 Han
 reperit
 accepto
 in ti
 venis pr
 In Perlas
 reperit
 poterat
 Sedu
 nollem imita
 Ouidi
 No
 Rato
 Immo se
 noue cor
 In producio
 germinat nec
 pro annuo pro

Verificatorię Liber II. XXXIX.

circa finem libri septimi. Idem in decimo a phricæ, geminat r in Te
 rentius dicens. Seruatore suo prior it Terrētius horū. ceterę quia in
 multis manifesto errauit Petrarcha, nolim eum in his imitari, quia
 nullum habet auctorem, nec ipse auctor haberi debet, vt sæpe pate
 bit in hoc opere. Lucretius refficit dixit pro reficit quod parcissime
 imitandū est vt in lib. primo. belli fera munera mauors Armipo
 tens regit, in gremiū qui sæpe tuū se Refficit, æterno deuictus vulne
 re amoris Mauros quoq; poeticū est, nam in prosa mars dicitur.
 Idem lib. pri. Reccidēt inferiora magis q̄ corpora nostra. Ibidem.
 At neq; recidere ad nihilū res posse neq; aūt De nihilo testor. Idem
 lib. q̄nto. Haud igitur cessat gigni de rebus et in res Reccidē assidue
 quoniā fluere omnia cōstat. Propertius. Reccidit inq; suos mēsa su
 pina pedes. pro recidere & recidit, id p̄ce imitaberis. Lucre, lib. i. red
 ducit Venus & redductū Dædala tellus. Idem lib. vi. Nec poterant
 vllam ptem redducere eorū. Hora. Dñ tibi dent capta classē red
 ducere Troia pro reducere, id parce imitandū est. ¶ Apud Lucre. Redduco.
 lib. quarto. Videēt referūt corripī pro distāt, sed opinor esse mendā
 nec quoq; modo imitandū, vsq; adeo magni referunt studiū atq; Referunt.
 voluntas. Idem lib. ij. Id rursū cœli rellatū templa re ceptant. Lu
 cretius imitat² est Terentiū dicentē in Phor. Quod ab illo allatum
 est id sibi rellatū putet, ubi metri gratia! geminari vult Donatus. Id
 parce imitandū est, quia relatus vnico l frequentissimū est. Iuue. Di
 xerit astrologus, credent a fonte relatū Hammonis. ¶ Hęc omni
 bus licent rettulit & retulit, repperit & reperit in præterito, reppuli et
 repuli. Horat. in. i. epist. lib. ij. Rettulit acceptos regale numisma Phi
 lippos. Cātul. Si reditū retulissetis, haud in tēpore longo. Sed emē
 datissimi libri habēt, retulisset, vt sit vetus præteritū a tollo. Sueuius
 antiquus poeta, fera prælia bello In Persas retulere suo, Aufoni. in
 epig. Qui laqueum collo necebat, repperit aurum Thesauriq; lo
 co, deposuit laqueū, At qui condiderat postq; non repperit aurum Repperit.
 Aprauit collo quem reperit laqueū. Sedulius lib. quito. geminauit Ceperit.
 p in participio repperiens. id nollem imitari. Dicit autem. Reperiēs
 regem q̄ se rex dixerat esse Obñcit. Ouidi. in epist. Medæ. Quæq; Reppiens
 feros repulido. Etis medicatibus ignes. Non valco flammās effuge
 re ip̄a meas. Claud. in. iij. consul. ho. Reuolutaq; tela Vertit in aucto
 res & turbine reppulit hastas, Immolo semper primam producit.
 Angelus Politianus concedit se noue corripuisse, quia in alijs ver
 bis similia fecerūt veteres. Tu producito semper. reddo tam in pro
 sa q̄ in carmine, semperq; d geminat, nec ab eo fit redditus nomen
 sed a redeo redditus etiam pro annuo, prouentu vt dictum est. Reditus.

Refficit.

Reccido.

Redduco.

Referunt.

Relatus.

Rettulit.

Retulit.

Repperit.

Ceperit.

Reppiens

Retuli.

Retuli.

Reditus.

la p̄neptis nulla manet patrii. Errauit itaq; Sidoni⁹ in epithalamio Polemij dicens, Feliciter æuū Ducite concordēs sint nati, sintq; nepotes Cernat & in pauo sibimet qđ p̄nepos optet. Vbi etiā vltima contra totā vetustatē nimis licēter corripit. ¶ Profugo, as, primæ apud Philephū in octaua septimæ, & in q̄nta nonæ. ¶ Profugio tertie. Valerius Flaccus lib. vñ. Contingat mihi deinde mori, sic fata pfugit, hinc nomē pfugus. Verg. i. æne. Italiā fato pfugus laui naq; venit Littora. hīc quoq; pfugiū quod oēs syllabas corripit, quare nō doctē satis dixit Prosper. Vnū profugiū tutū est deus ip̄e timēti, sed forsitan ita mēdose legiū pro confugiū. ¶ Proficiscor p̄fectus, sum. Verg. vñ. æne. Arcades his oris genus a Pallāte p̄fectū. Propertius li. iij. Magnū iter ad doctas pficisci cogor athenas, sic ceteri poetæ, nec vnq; p̄ducitur cōtra plurimos, qm̄ apud Propertium in fine secundi libri non p̄fecto a pficiscor legiū, neq; sensui cōgruit, sed p̄fecto a pficio, & ita habēt optimę impressurę, et sensus est optimus sic Hęc quoq; p̄fecto ludebat lasone Varro. i. Varro cantauit amores p̄fecto lasone. i. postq; p̄scripsit gesta argo nautarę, nec apud luue nalē in emēdatis codicibus legiū Sat. vi. Profectura sed p̄cessura, vt testat etiā doctissimus Ferettus sic. Procellura domo sicula non mi nor aula. ¶ Procio. is. iui. itum, p̄nultima supini longa. id est pro uoco primā producit, at procio. is. iui. itum, p̄nultima supini bre uii, & prima similiter correpta. id est peto, hinc procus, proco. as, re ciproco, testis est cum Nestore Calepinus. ¶ Procello. is, verbum. Lucretius lib. vi. Turbinis immanē vim prouomit. atq; procellit. hinc procella. Vergi. ænei. i. Stridens aquilone procella. ¶ Profanus a quo profano. as, verbum aut contra vtrunq; a fanum, id est templum, & hoc a fando (vt Festo placet) quia p̄ōtifex in dedicatio ne templi certa verba p̄fari solet. alij a Faunis nomē deducunt, alij græcū esse volunt a Phaneleō. id est manifestū quia e phano respō sa dabantur, hi per ph scribunt illi per f. Vergi. Procul o procul este prophani. i. irreligiosi & impñ, quasi p̄cul a fano. Oui. Scilicet om̄e sacrū mors ip̄ortuna p̄fanat. Fanū nō b̄ placet cū Geor. Val. li. xxx iij. ca. vi. esse latinū. ¶ Profiteor. eris, p̄fessus sum. Oui. in. ij. de reme dio. Vtilitas lateat qđ nō p̄fitebere fiet. Hor. in arte. Inceptis grauib⁹ plerūq; & magna p̄fessis, errauit igiū teste Nestore Arator li. ij. Pau lū esse ministrū Aeterni scitote dei p̄fessio ꝑ̄ a Mēdaci de teste sonat ¶ Profundus. Verg. Cælūq; profundū. ¶ Profestus. a. ū. Auso. de studio puerili. Studiū puerile fatiscit. Leta nisi auster? variēnt festa p̄ festis, male capiū ab indoctis p̄ pridie festi, sed p̄gamus. ¶ Luca. in ix. Hoc satis est dixisse louē sic ille profatur. Vergi. in. iij. æneid. & sic

Profugo:
Profugio
Profug⁹.

Profugiū
pfuciscor

Procio.
Proco.
Procello
Procella.
Profanus
pfano. as

Profiteor
Professio
pfundus.
Profestū.
Profari.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

- Propino.** accensa pfatur. Variantur aut ppino, procuro, pfundo, propello, ppago, as, verbū. Martia. in. xij. Hoc quoq; nō nihil est quod ppi nabis in istis. Idem lib. vi. Nemo ppinabit callidiorē tibi. i. p̄bibet a pro. i. ante & pino h̄ibo, nam e græco habet originē, Tibullus. Ipse pcuravi ne possent sæua nocere. Sōpnia, Sil. li. vi. Haud secus ac stibulis pcurans ocyā pastor. Vergi. ix. ænci. Quod superest læti bene gestis corpa rebus, Procurate viri. Hora. Hæc ego pcurare & idoneus imperor & non &c. Catul. Has postq; mœsto pfudit pectore voces. Ovi. in ep̄sa Canaces. Ip̄a nihil p̄ter lachrymas pudibunda pfudi. Correptio est longe frequētior, Lucret. li. iij. Est pcul a tergo quæ puehat atq; ppellat. hinc frequētatiuū ppulso. as, vt in eodem libro de echo. Sex etiā aut septē loca vidi reddere voces, vnam quā iaceres, ita colles collibus ip̄is Verba ppulsantes iterabant dicta referri. Idem in eodē lib. Atq; aliū præ se ppellens aera voluit. Ne rearis puer venerabilis Lucretij auctoritatē amplecti. Idem li. i. Propagare genus posset vitæq; tueri, Ibidē. Nec ratione fluunt alia, stragemq; ppagant, & idem lib. v. Vt ppagando possent pcludere scla. Et paulo post. Vt potuisse ppagādo procludere plem, in his certe de eadem re loquitur eademq; manet significātia. Ideo in verbo non obseruādo est differentia, quā in nomine ppago ponunt grāmatici dicentes, ppago pro vitæ pducitur. Vergi. Flexos ppaginis arcꝫ. p progenie corripitur. Idem. Si romana potens Italia virtute propago, pro eodē dicitur ppages. is, duo sunt adhuc corripienda profecto aduerbiū affirmādū, quasi p facto vt dicunt grāmatici, & pteruus a p̄terendo, ergo corripitur vtrūq; contra primitiui naturam. Hor. in arte. ille pfecto. est finis versus. Ovi. Multa miser timeo quia feci multa pterue, Habet si lubet versiculū. ¶ Sunt contra partem correpta pfecto proteruus.

I & o in compositis.

Pars si componens, fini prior i vel o donat.

Sit breue cunctipotēs & Thimotheus manifestāt.

Quod si non semper manet i producto semper.

- Sacrificiū** ¶ Habet hæc regula partes duas, quarū prior est. dictiones cōpositæ siue latinæ siue græcæ terminātes in i, primā partē cōpositiōis breuiant i, vt bifidus, trifidus, at bisacutus corripit primā. per regulam compositorū sesquipes, semiuir, vitifator, Archigenes, Anthithetō, sacrificio, sacrificiū. Ennius. Sic nos ille suos dñs sacrificare pueros. Errauit ergo teste Nestore, Arator dicens. Forma sacrificij perfecti

Verificatio Liber
 Tunc offerre ubi
 Potens dicitur
 premittit illud o, vt d
 Jacopeta, vocantur
 Quia non
 p̄teratur, vt rano
 quoniam iure, q
 Omne cuncti n̄ sub
 quia vt apparet co m
 idem productur in mal
 per reme
 verbus contenta
 quod fit variate
 cui iungis v
 matricidam gr
 Theophi
 geometra
 dies produ
 hinc quonid
 neotericos
 video relic
 prima corrip
 ad Mallū. N
 luno maxima ce
 Nolens omnivob
 p̄tamento
 reperio prima
 quondano. Et
 non quonid
 Orphei vlt
 Mollit dicit
 Orphei per i n̄ r̄
 nauicā nimis. Sc
 affixus. Ibidem. Si
 Oblanq; dicit
 ibidē corrip
 magis. Sed
 Tibullus

prisca canistro, Tres panes offerre iubet. meli⁹ dixisset Sacrifici forma p sacrificij. ¶ Posterior ps, dictōes græcæ terminātes in o primā partē cōpositionis, breuiāt illud o, vt dorothea, samothracia, timotheus, cymothoe, leucopetra, ptotomi, zelotypus. &c. oia sunt inuētū facillima. ¶ Dixi in regula. Qd si non semp &c. qā si ex declinatione tantū pueniret, pduceretur, vt tantidē, tanticūq; quantioūq; eidem, cuiq; quātilibet, quantūis, luue, quanticūq; domus constet, Manilius lib. ij. Omne quidem signū sub qualicumq; figura, si quis siqua, producūtur, quia vix apparet compositio. Siquidem variatur, vide i ante q. Idem producit in masculino. Scilicet & ilicet p. Idem, ducuntur, quia fiunt a scire & ire, per remotionem syllabæ tolluntur, & alia nonnulla his versibus contenta.

A quotus atq; dies quod fit variato at ibidem,

Et tibicen erit longum, cui iungis vbiq;

Protrahit Ausonius matricidam grauitate.

Lagopus, gæolophus atq; Theophila produc.

Cum leucopetra, quidam gæometra iungunt

Quod mediū facit atq; dies producito semper.

¶ A quotus & dies fit quotidie, & hinc quotidianus, & variari potest vtrunq; sed quotidie apud solos neotericos repperi corripit, vt Quotidie apud Mantuanū in vita diui Georgij, video reliquos parū acute de hac dictione scripsisse, quia sæpius primā corripit. Rarissime assumptione lra pducit vt apud Catullū ad Malliū. Ne nimium simus stultorū more molesti. Sepe etiam Iuno maxima cælicolū. Coniugis in culpa flagrauit quottidiana Noscens omniuoli plurima furta louis, vbi notabis magis q; imitaberis pētametro versu sensum non perfici nec suspendi. apud alios reperio prima correpta, secundā pducit. Mart. li. x. Leuis dropace tu quotidiano. Et lib. xi. Quo tu quo liber ocyose tendis. Cultus sindone non quotidiana, Sido. lib. viij. Hoc pernix habitu meū memēto, Orpheū visere qui quotidiana, Saxa & roborā corneāq; fibras, Mollit dulciloqua canorus arte. omnes Phaleucij sunt, & Orpheū per synæresin est spōdæus. Martia. lib. iij. Quotidianā refice nausēā nūmis, Scazon est. ¶ Luue. Saty. v. Velli quādo datur custos affixus, ibidem. Si tota vetustas, quare imitari nollē luuencū dicentē. Oblatusq; ibidē mox dēmonis horrida virtus. Idem, Ille iubet cunctis ibidē conuiuia poni. Hor. in arte. Tibicen didicit prius extimuitq; magistrū, Sedul. lib. iij. Funereosq; Tibicen, modos cantu lachrymāte gemebat Tibicen, plangorq; frequēs cō

suam patria liquerat tellure sepultā, sed sic. Namq; suam patria anti
quā cinis ater habebat, Testis est Seruius, cui recte astipulantur. Lau
rentius Valla, & Sulpitius, Valerius Flaccus lib. vii. Si te scepra do
mū si te liquisse parentē senseris mēdose legit reliquisse vt paulo añ
Dignior es et fama meis iam parta venenis pro Dignior es iam fa
ma meis est parta venenis. Emī pducitur p regulā, & teste Volusco
& alijs doctissimis apud Ouidiū in epistola Didus non emi præte
ritū sed pns emo legit sic. Qdābi donauit p fide litt^o emo, & pfecto
optimus sensus est bñ inspiciēti. Iuui sp pducitur. Catullus per syn
copā duriusculā iuerint metri grā p iuuerint dixit de coma Bereni
ces. Non ita me diui, vera gemunt, iuerint: Ita habent optime impf
suræ, quicqd aliqui garriāt. ¶ Martia. lib. iij. Vnguentū fateor bo
num dedisti Conuiuis here sed nihil scidisti. veteres scicidi dixere,
teste Prisciano. Rui corripitur quia habet vocalem ante vocalem.

Regula octaua de geminatis pteritis.

Corripiunt binas geminantia, ceu ceciderunt

Tolle ceciderunt a cædo, a pedo pepedi.

¶ Præterita geminātia principiū primā & scdā syllabas corripiūt
nisi positio ipediat, vt tetigi, peperni, pepuli, tutudi. ¶ Dixi nisi impe
diat ppter spopōdi, sefelli, vbi prima tm corripit, vt in duob; exce
ptis, Cecidi a cædo, pepedi a pedo. Iu. Sat. iij. Ebrius ac petulans qui
nullū forte cecidit, Dat pœnas. Hora. Nā displosa sonat q̄ntū vesi
ca pepedit. Cōpositū simplicis regulā imitat. Ouid. v. Trist. Contu
dit ingeniū patiētia longa malorū. Enniū imitari nō ausim (qa ne
mo hætenus imitatus est) dicentē. viresq; valētes Contudit crude
lis hyems. Etenim forte mendosum est pro contuderat.

Regula nona de supino dissyllabo.

Cuncta supina tenent primā dissyllaba longam

Ptæter nata sero, cieo, lino, sto, sino, sisto,

Do, ruo, cum que o, eo, reor, at staturus, atum dat.

¶ Supina dissyllaba producunt priorē syllabā, vt visum, lusum
Tolluntur satum a sero, citum a cieo, litum a lino, statum a sto & si
sto, situm a sino, datum a do, rutum a ruo, hinc dirutū & c. in simpli
ci ruitum rectius dicimus, quitum a queo, itum ab eo, sed ambitus
latis est dictum, raturum a reor, staturus contra primitiui naturā pri
mam produxit. Ouid. ij. Met. Nec fruitur sōpno vigilātib; excita
turis. Sta. Theb. iij. Atq; hic ingēti capaneus mauortis amore, Exci
tus & longā pridem indignātia pacem Corda tumens, hæc a cieo

h ij

Liqui.

Emi.

Iuui.

Contudi.

Citum.

strare nemus, pduc quoq; solutū, volutū, quōuis non recte formēt
& potitū, iratum, quia actiuū foret potio. iui. itū, &c. obliuiscor obli
tum pducitur, licet nō recte formēt. ¶ Dicta notabis. ¶ Tonatio
&c. pducunt a quia ex antiquo supino in atum &c. pecto in pterito
olim pectiui habuisse dicitur, hinc pænultima longa pectitū, quod
nunc non inuenitur, habuit quoq; (vt opinor) pectui, & hinc pæ
nultima breui pectitū. Columel. lib. xi. Verum vbi iam puro disci
mine pectita tell⁹. Male dixit Riga in Luca. Partitio quasdā scissuras
schismate gignit. In cæteris præsentis norma seruabitur, nisi voca
lis ante vocalē aut positio, aut consonantis mutatio impediāt, quod
addo, propter posui retuli, genui, coegi, potui.

Regula vndecima de verborū cremētis.

A in cremētis.

A Crescens produc nisi cumento dare primo.
Cremētū verbi est vbi excedit secūda psona singularis
numeri, pntis tpis, indicatiui modi, actiuæ vocis, q̄ si defu
erit qualis foret oñditur, vt amamus, crescit, quia excedit hanc pso
nā amas, oscularis crescit, q̄ si scda psona actiuī vbi foret ipa esset
osculas. Cremētū ne credas cum parē diligentibus latine non dici
Columel. li. vi. cap. viij. Seminariū cremētū capere nequeūt. No
tatur hæc vox a Beroaldo in margine. Vocalis in primo cremēto
est quæ erat secūdæ psonæ vltima, reliquæ in secūdo cremēto esse di
cuntur. ¶ A igitur in omni cumento producit, vt amamus, le
gebamus, excipit in primo cumento do. as. dare, cum primæ con
iugationis compositis, vt venundabā, pessundabā &c.

E in cremētis.

Ni subit r produc e semper quum subit r do
Cum socio ternæ breue, Præsens protrahe reris.
Semper e corripitur præ, ram, rim, ro, beris adde.
In reliquis produc, quōuis steterunt Maro dicat.
¶ E in vtroq; cremēto pducit, vt amemus, amaremus, docemus,
legebā, nisi postponat r, nā tūc corripit omē pns tercię declinatiōis.
vt legor. eris. legeremus, legerē cū socio. i. pterito impfecto cōiuncti
ui modi. ¶ Re añ re vel ris. pducit, vt legereris. ¶ E añ rā, rim, ro,
sp corripit, vt legerā, legerim, legero, sic amauerā &c. quicuerā, sed
quierā pducit, q̄a per syncopā est, vt deslerā &c. beris vel bere. cor
ri. vt amaberis, amabere. ¶ Ferā velim ferebā, edā, ero &c. corripit
unt primā syllabā, q̄a in regularib; nō foret cremētū. Cetera pro
h ij.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Emerunt.
Miscuerunt.
Steterunt
Tulerunt
Dederunt.
Terruerunt.

ducuntur, ut steterunt, legerunt, qualia Vergilius & plures licet corripuerunt. nos non imitabimur, nisi tam parce in tanto ope. Terentius in plogo Eunuchi. Postquam ædiles emerunt & c. hic emerunt corripitur teste Diomede. Vergil. 7. Gæor. Miscueruntque herbas & non innoxia verba. Idem. 11. æneid. Obstupui steteruntque comæ, & vox faucibus hæsit. Idem in buco. Matri longa decem tulerunt fastidia menses, Horat. epist. 111. Diu tibi diuitias. dederunt. artemque fruendi. Silli. lib. viij. Terruerunt pauidos accensa cæraunia nautas, iunt qui legant in præterito plusquamperfecto steterant miscuerant & c. quibus cum Diomede refragantur mille exemplaria.

I in clementis. Item O. & V.

I produc primo clemento, dummodo quartæ.

Est verbum, debet semper produci iui.

Corripi præteritis imur, vndique venimus edit.

In coniunctiuo rimus. ritisque licenter.

Inuenies, nolite vel ito, velimus & itis.

Et simus sitis produc. Erunt breue, non o.

¶ I in primo cremeto vbi quartæ coniugationis se producit, ut audi m⁹, auditis, audite, audire & c. ibam ibo, scibam scibo, experibor, que antiquis placebant, audiunt corripit, quia vocalis est ante vocali. Item præteritum in iui producit vbiq; in aⁿ vi, ut petiui petiueram. ¶ Imus in omni præterito corripit, ut venimus, audiuimus, nisi in præterito coniunctiuo, vbi Seruius & Diomedes volunt rimus, & ritus, perpetuum produci. Nebrissensis etiam vult futurum produci. Ego magis astipulor Georgio Valles lib. xxxviij. ca. x. vbi ait hæc licenter produci, propter tot breues non in præterito solum, sed etiam in futuro, si caute respexerimus, quæuis Seruius dicat Vergilium corripuisse egerim⁹, quia aliter stare non poterat versus, ait autem Vergilius. vi. æne. Namque ut supremam falsa inter gaudia noctem egerimus nostri. Ouid. 111. de ponto. Hæc vbi dixeritis, seruet sua dona rogate. Ennius. Non mi aurum posco, nec mi precium dederitis. Ouid. vi. Meta. Haustus aquæ mihi nectar erit, vitamque fatebor. Accepisse simul vitam dederitis in vndis. Idem in priapæis. Vtilis hæc aram si dederitis erit. & in. 111. de ponto, Quum gelidam thracem et opertum nubibus Hæmon, Et maris Ionij transferitis aquas. Ibidem. Copia nec vobis villo prohibente videndi, Consulibus ut limen contigeritis erit. Catullus ad Lesbiam. Dein quum multa fecerimus. Phal. est. Poteris similia non frequentia sine affectatione producere, O in clemento producitur, ut amator. V vero

Rimus & ritus in coniunctiuo.

Verborum Liber
... vobis cetera nota sunt
Regni duodecima de ne
Nementi nominis prom
... obliqui in syllaba vel syll
... murei, ut pueri. e
... & o producantur. ut h
... eribus artibus. (De c
... Alexander. Salpatrius & plur
... rem tractare plene. & in
... timonps ad mon
... dicitur in singulari
... hinc est nec quarta ni
... deum in vocali ante
...
... kunda declina
... tantum produci
... vnicum product
... edibet, na de
... Mar. li. viij. m
... corripit. ut Luc
... Cæta loci
... rectus a loc
... strimeter est.
... Cætibereque a
... cum Petrartha
... candor me
... A. & O.
... breue, pro
... sit qui sui an
... ad
... o. (Ab o p
... anien dicitur. (U
... n. Ieruat in
... Brito. sic bron
... lux. xv. Sæ. Que
... Martia
... & q
... allig

corripitur, vt volumus. cætera nota sunt.

Regula duodecima de noim credientis.

Credientũ nominis p̄nominis et p̄icipij, est excessus obliqui in syllaba vel syllabis, supra nominatiuũ eiusdem numeri, vt puer pueri. qui quorũ. In cremento autem plurali a & e & o. producuntur. vt horum, harũ, rerum, i & u corripitũr. vt artibus artibus. ¶ De cremento autẽ singulari licet Priscianus, Alexander, Sulpitius & plures in declinationibus agunt, malui hic eam rem tractare plene, & in declinatõibus in glossulis nudo sermone sine testimonijs admonere, pro tenellulo puerulorũ captu. Prima declinatio in singulari non crescit, nisi pro æ dicatur ai, de quo satis dictũ est. nec quarta nisi in datiuo, vbi est vocalis ante vocalem, de quinta in vocali ante vocalem dictum est. Ergo a secunda auspicabimur.

Crementum secundæ declinationis.

Quæ sequitur primam tantũ producit iberi.

¶ In secunda declinatione vnicum producit penultimã genitiui. Iberi iberi, & ei⁹ cõpositũ celtiber celtiberi, nã de tydei, orphei &c. de alius &c. dictũ est vt de aulai &c. Mart. li. viij. Ille meas gẽtes et Celtas rexit iberos. ibi diuisit cõpositũ ne corripet. ut Luca. in. iij. Celte miscentes nomẽ iberis. Sil. li. iij. Venere & Celtæ sociati nomẽ iberis. i. celtiberi. nomẽ actũs est p̄ synedochen rectus a sociati. Marti. li. i. Vir celtiberis nõ tacẽde gẽtibus. Iambicus trimeter est. male ergo corripuit Petrarca in primo aphricæ. Celtiberũq; anios qbus auxiliariis arma &c. pro celtiberorũ, cum Petrarca errauit Gaguinus, pluresq; quos nominatim carpere candor meus vetat.

Iber.
Celtiber.

Tertiæ credientũ. A. & O.

Dicatis. Onis ab o. fer. inis breue, protrahis enis.

On si vertis in o. mensus sit qui fuit ante.

¶ A corripit vt poema. atis, dilẽma. atis, argumentũ qđ aduersariũ vtrinq; capit lẽma inscriptio. ¶ Ab o pducũtur onis & enis, vt Cato. onis, Anio. enis, sed anien qđq; dñ. ¶ Inis ab o corripit, vt yginis &c. ¶ Si græca in on amittãt n, seruãt in obliqs q̄ntitatẽ quã habuerũt. vt agamẽno. onis, Britõ. õis, sic brito, saxo. onis, Macedo. onis, Vãgio. onis, q̄ corripunt. Iu. xv. Sat. Qua nec terribiles Cimbrinec Britones vnq̄. id est britanni. Martial. lib. xi. produxit dicẽs.

¶ veteres brachæ Britonis paupis & q̄. i. britani teste Calderino. Britones. ¶ Nestor putauit Saxo, onis, etiã p̄duci, allegãs Lucanũ in primo, Saxones.

NOTA

Plautum in Menechmis, sic Danielis, Michaelis &c. & solis, reliqua corripunt, vt vigilis, consulis, saulis a saul, apud Bapt. Mant. Riga produxit, quē paruis facio. Tanaquil. ilis teste Placentino li. xxxi. ca. xix. Heliol. olis proprium viri, teste Prisciano.

N

On nimis incertum est, en inis dat, cetera produc.

En inis corripit, vt nois. Cetera pducunt, vt Pæan anis. Damē, enis Deben. enis virorū ppria. delphin. inis. &c. hymen tamē videt hy-
 menis penultima correpta facere, quia secūda syllaba pducitur in
 hymenæus qd' ab hymen deriuatur, sed huius nois hymen obliq's
 nondū apud veteres repperi. ¶ De on nequeo dare certam regulā
 Nam multa pducuntur, plura corripuntur. Producent quidē in ob-
 liquis hæc & plura. Amydon, aneon, babylon, cytheron, caulon,
 colophon, chromion, cydon, damō, daphnon, dolon, emathion
 helicon, lacon, ladon, nasamon, platanon, porphirion, peteon, sa-
 son, sinon, simon, sicyon, salomon, qd' cum o in prima Solomon
 spissime notauī impressum, Triton, Trigon, hæc præter. Simon
 notauit Nestor oīm testimonia afferēs ad quē mitto his nō contē-
 tentum. Ouid. vñ. Meta. Q. q' suam securus arat chromiona colo-
 nus. Chromion cū ch aspirato & i latino, vrbs est in Cypro, ita di-
 cit Nestor, licet aliqui libri creymona habent, alij cremyona. Hora.
 Pythias emuncto lucrata Simone talentū. nā de simo & simon idē
 est iudiciū vti de Agamemno & on. Testis mihi est in summa decli-
 nationū Antonius Mancinel. summus grāmaticus. Iuuē. Ille Simo-
 nis erat tectis quē lurida lepra Virtute ipsius diffugerat. Idem de Pe-
 tro. Ales psequit cātu mentēq' Simonis Circūstant tristē v'bis præ-
 sagia Christi. Idem semel corripuit dicens. Presolidū Simonē &c.
 sic Fortunat⁹. nollē hoc imitari. solō pducitur. Persius. Erūnosiq;
 Solones, apd' quendā male corripitur in epitaphio septē sapientū
 Errant quidā dicentes pænultimā gū corripī, vbi vltima ntī corri-
 pitur, nam a doctissimis vltima nois tercię in on, nusq; corripitur
 vti in vltimis doceo, itaq; hic nulla est regula. Plurima corripuntur,
 vt cicon onis, ppriū & appellatiuū. Palæmon sic Philæmon teste
 Vallain Matheū. canon, dæmon, Cnomon, hyperion, amithaon
 agamemnon, æson, amphion, Ixion, Mennon, Pæon, Lycaon, sin-
 don &c. Ouid. xi. met. Ecce nurus ciconū tectę lymphata ferinis Pe-
 cto velleribus &c. Quedā variant, vt ægeon, vide æ ante o. Ge-
 deon, vige e añ o. Orion videbis in primis syllabis. ¶ Sidon in pri-
 mitiuo pducitur, hinc tamē Sidonius variatur & sidonidis. Sil. li.

chromiō

Creymō
Simon.

Sidon
Sidoni⁹.
Sidonis.

cum y græco, populus Pōti. dicitur quoq; buzer, & in secunda de-
 clinatiōe buzerus. hinc byzericus portus. Valerius Flaccus li. v. by-
 zericq; vagi Philytq; a nomie dicta Littora. ¶ Ser seris pplus Scy Ser,
 thia, dictus a Sera vrbe, apd quē sunt arbores lanigeræ, vnde Ser-
 rica vestimēta cōficiunt. Verg. Velleraq; vt folijs depectant tenuia
 Seres, Sido, in panegyrico maioriani Assyrius gēmas, Ser vellera,
 thura Sabæus. Ser etiam est vermiculus vt in Pliniū dicit Hermo-
 laus gō seris &c. ¶ Erier eris etiā pducit teste Placētino lib. xiiij. ca. Erier.
 xix. lber. is. tam p Hispano q; Armenio, nam qui in Hispania sunt Iber.
 ab asiæ populis oriūdi putant, & vtrorūq; regio Iberia dicit. Luca,
 Occurrat iberib⁹ alter. i. iberis. Prisci. in perihagesi. Quē iuxta terras
 habitant orientis Iberes. ¶ Græca in ter multa pducit pænultimā
 ne fallar si omnia dixerō. Ego hęc solū colligere valui. brachionister Græca iter
 eris. armilla teste Nestore. Crater. eris. poculū aut aliud vas amplū Brachio-
 Virg. Crateras magnos statuunt ac vina coronant. Ab actō fit no nister.
 men primē fœmininigenēris hęc cratera qd Calepinus male dixit Crater.
 esse masculinū, vt crater quia in dictū Vergilij versum ait Seruius
 hic crater græcū est, hęc cratera latinū. ¶ Character eris. i. signū &
 dicendi stil⁹. Characterismos. i. designatio, cum ch aspirato & t exi character
 li pducitur, teste Nestore & ælio Antonio. ¶ Cremaster eris testib⁹ Crema-
 eisdem, & est neruus a quo testiculus dependet. Colu. li. viij. ca. xxiiij ster.
 author est. ¶ Climater. eris teste Nebriffensi hinc climatericus. Plin. Climater
 lib. viij. Scansili anno r; lege occidua quā climateras appellant, mul-
 ta dicit in annotatiōibus Beroaldus, nihil aliud est q; periculū vitę
 fortunaq; hoīm ex astro r; lege. hinc climatericū tēpus. ¶ Clyster
 cum y græco in obliquis pænultimā pducit, quia apud græcos vt in Clyster.
 ceteris pductis, ita nō vertitur in e breuē, vt fit in aer & æther, testes
 mihi sunt Nestor & Nebriffensis. ideo male dixit Macer. Apposit⁹
 digitis aut, intus clystere fusus, instrumentū est quo medici aluū re-
 purgant, a clysin. i. abluere. vulgus suppositoriū vocat, Clysmus
 ablutio est. docti etiā a glandis specie balanū dixerē. Tortellius etiā
 clysteriū vocat. ¶ Halter eris. pducit teste Nestore Quidā sine aspi
 ratione alter scribunt, & in ntō etiam alteres. is. recte dici autumant Halter.
 Martialis in apo. Quid pereunt stulto fortes haltere lacerti Exercet
 melius vinea fossa viros. pondus est qd in manibus accipit ad sali
 endū velocius. ¶ Luter pducit in obliqs teste Nestore, vas est pur
 gandis sordibus deputatū. ¶ Panther eris. teste eodem aīal qddā Luter?
 quasi tota fera, ther fera est, panthera pænultia longa etiā ferę nomē Panther.
 sed diuersę, ne lōge mittā vide Calepinū. ¶ Physeter eris. cū y grę
 co, piscis marinus mirabili magnitudine, dicit a physao. i. spiro vt Physetera

tauri. Sulpitius voluit pducī allegans illc Martia^l li. iij. Et anatis ha
 beas vropygiū macræ. Scazon ē Nestor eūdē ꝑ sum ad correptio
 nem citat, sic etiā Nebriffensis. sed fallunt oēs, quia nec pductio nec
 correptio ex hoc ꝑ su, deduci pōt. nam primus pes & anapestus &
 tribrachus esse pōt. De anapesto Persius. Hederæ sequaces, ipse se
 mipagan^o. de tribracho Martia^l in principio primi libri. An iō tm
 veneras vt exires, Anas est auis, & fluui^o, & vet^o morbus.

Anas.

Es.

Es breuiat nisi cum locuples, mercesq; quiesq;.

Sichæres. Græcum iungo quod præbuit etis.

Es breuiat penultimā gti, vt miles itis. interpres interptis. ceres cere
 ris, deses idis. Producent vero locuples locupletis. merces merce
 dis, quies. etis, sic inquietis inquietis, heres. edis. Et græca que habent in
 gto etis. vt magnes. etis. tapes, lebes, chremes &c. Termes etis. ꝑ ꝑ
 miculo vt quidā volunt ꝑ ramo oleæ, notū est hñe termitis vt mi
 les. itis. Oīa sunt clara. Aes çris. præ prædis diphthongo pducūtur.

Termes

Is.

Is breuiat. tollo glis glitis quodq; dat itis.

Et psophis crenis & græcū quod quoq; in n fit.

In is corripunt penultimā gti, vt lapidis, isidis, cineris, sed pducitur
 glis gliris glitis & glissis credo nō inueniri, licet cum Alexandro ea
 ponāt nō pbent Nestor, Sulpitius, Mancinellus, pducunt q̄ habēt
 itis vt dis ditis, sic samnis, quiris, lis. Verg. patet atri ianua ditis. Oui
 dius teste Nebriffensi corripuit dicēs. Et pulsata nigri ianua ceca di
 tis. sed mēdosum puto ꝑ Iouis quia nigri aut stygñ vel pfundi Iou
 is ꝑ Plutonis frequēs est. tu igit tm pducito. Produc etiā psophis
 idis. cum p ante s nomē vrbis a psophide Erycis sicani filia. Ouid.
 quinto meta. Vtq; sub orchomenō psophidaq; cillenēq;. Papi. iij.
 theb. æphitios idem ardor agros psophidaq; celsam Vastat, est &
 pluriū vrbium nomen. ¶ Crenis. idis. nymphę nomen pducitur
 teste Prisciano lib. viij. ꝑtrahe delphis inis. salamis inis. thracis inis.
 &c. q̄ p in etiā finiuntur.

Dis ditis.

Psophis.

Crenis.

Os

Protrahit os, tria corripunt bos compos & impos

Os in obliquis penultimā pducit vt rhinoceros. tis. custodis, floris
 minos minois, tros trois, herois ab heros, cætera patent.

Vs.

Vs breuiat. tollas prædis. ris. tis quod habebit.

l iij

Ioannis despauterij Niniuitæ:

V præter pecudis, ligurisq; intercutis addo
At melius melioris habet conformia iunge.

Vs pænultimã gr̃i corripit, vt corporis, velleris, tripodis, ædipo-
dis, in ntõ tripus nõ tripos dicit. Producit q̃ hñt utis, udis, aut uris,
vt virtutis subscudis, iuris, sic incudis cõtra ineptulos. Hora. Et ma-
le tornatos incudi reddere versus, corripunt pecudis, liguris a Li-
gus, & intercus intercutis, Cõpatiua pducunt vt melioris & c.

Bs. Ps. Ms.

Consona quã præit s patrij pænultima curta est,
Hinc cyclops, seps, gryps, conops, cercops remoueto
Atq; europs, hydrops, dolopis dic raro dolopis.

Nomẽ in s pcedente cõsonante vt bs, ps, ms, pænultimã gr̃i corripit
vt lelaps, pis, nomẽ canis & c. Producit n̄ plebs q̃a diphthog̃ est
Seps sepis, gryps (qd̃ in obliqs aspirationẽ suscipit, gryphis testis
mihi est Nebrissensis. Verg. in buc. Iungent iam gryphes eqs. ania-
lia sunt eqs infesta, dicit q̃q; grypus pi. Est etiã grypus nasus aduc̃
Et ænygma siue insolubile. ¶ Cyclops pducit tm̄ cõtra Sulpitiũ,
Bebeliũq; Hora. i arte. Antiphatẽ scyllãq; & cũ cyclope charibdin

Gryps.

Cyclops

Conops

Conopse-
um.

Cercops

Europs,
hydrops

Dolops.

dicit a cyclos rotundus, & ops. i. ocul̃ ¶ Conops. i. culex, hic cono-
pseũ. i. velũ ad arcẽdos culices extẽdi sup lectũ solitũ. lu. fa. vi. Vt te-
studineo tibi Lẽtule conopseo. Cercops, opis. pp̃tus a Ioue in simi-
as vsus. Oui. xiiij. met. Quippe deũ genitor fraudẽ & piuria q̃ndã
Cercopũ exos̃ gẽtisq; admissa dolosã, In deforme viros aial mu-
tauit vt ñdẽ Dissipẽs hoĩ possent si se seq; videri. ¶ Europs Sicyonio-
rũ rex addit hic a Nebrissensi. nã ab hoc Europã m̃ũ dictã volũt
¶ Hydrops aq̃ itere. hydroptic̃ q̃ hydrope patit. Hora. Si nõ vis
sañ cures hydroptic̃ & ni. male dixit macer. hydropticis sic hũores
desiccata q̃s. male q̃q; Riga in Luca. Hydropticũ curat Iesus & ne-
prio recũbas, ¶ Dolops. pis. rectĩ corripit, q̃a sol̃ Silius pduxit
teste Nestore, dicẽs li. v. Telũ ingẽs p̃q; arma Dolopis. Nescio an
mẽdose legit, nã mihi p̃genti Siliũ ea quãtitas nõ occurrit. Luca.
li. iij. Aut dolopes Numidẽq; vagi, pp̃ti sunt thessalix. ¶ Caput
capitis, satis patet iõ ad x p̃go. X

Prægis vocalem breuior, productio lex, rex
Ex icis abbreviat. vibex nisi cætera produc.
Præter abax, simillax, atrax cum dropace, candax,
Fax & atax, pharnaxq; panaxq; storaxq; colaxq;
Pix & onyx, illix, histrix cum mastiche, varix

Coxendix & eryx, furnixq; calixq; cilixq;
 Dic filicē, salicem, laticem, natricēq; niuemq;
 Cappadocē, celocē, cum p̄coce iungitur istis
 Dux, trux, nux, crux atq; volux. Variabo syphacem
 Et bebrycem raro nomen producimus istud.

Vibex:

Vocalis añ g corripit. vt remex remigis, grex gregis, phryx phry
 gis. Sed pducit lex legis, rex regis. sic illex, p̄rex qb̄ addes frux fru
 gis. sed nt̄is est rarissim⁹. Corripi itē icis ab ex, vt v̄tex v̄ticis, vnū
 pducit vibex vibicis, qd̄ in ntō p̄ scribi testat̄ Priscian⁹. aliqui tñ
 vibix dici voluerūt, vt lodix nō lodex dici pbauimus. Persius. Si
 puteal multa cautus vibice flagellas, Cetera pducunt̄ in obliq; vt
 myrmex. ecis. halex. ecis. pax pacis, arctophylax acis. pistrix. icis. tā
 p muliere pinsente q; p pisce & sydere, Festus in arato. Cedit apex
 sūma q̄ lux pistrice coruscat. Cicero i arato. Semiferā subter caudā
 pistricis adhesit. q̄ dicūt corripit̄ autoritate (vt opior) carēt. hoc etiā
 pistris dicit̄ Germanic⁹ in arato. Nāq; aries supra pistrin piscesq; fe
 runt. sic etiā festus. pistris etiā nauis est apd̄ Verg. Pernix. i. velox a
 p̄nitor. Verg. Pedib⁹ celerē p̄nicib⁹ alis. plurimi dicūt etiā Seruius
 si recte memi, p̄nix aliqñ significare p̄niciosum ac nociuū, a p̄neco
 & tūc aiūt p̄nultimā in obliq; corripit̄, id puto esse falsum, donec
 ex vetere poeta p̄bet̄ correptio, nec vsq; inueni p̄ p̄nicioso nisi me
 taphoricos forte. nā qui crudeliter aliqd̄ agere cupit, id p̄niciter ag
 gredi solet. p̄nicies a p̄nix nō est sed a nex aut p̄neco. Phoenix. icis.
 pducit. Bebeli⁹ dicit variari, cui crederē si testimoniū e veterib⁹ ci
 taret, reflex. ecis. opior corripit̄ vt reflexo vn̄ deriuat̄. nūc declarem⁹
 p̄ ordinē correpta. ¶ Abax. acis. qd̄ patet p̄ id qd̄ est ab illo aba
 cus. Persius. Nec q̄ abaco nūeros & secto in puluere metas. Scit ri
 sisse vafer. lu. Ornamentū abaci necnō & paruul⁹ infra. est mēfula
 nūerator. Oui. iij. meta. Et crocō in paruos v̄sum cū similace flo
 res. hic q̄ntus pes est p̄celeumatic⁹ teste Nestore. alij legūt smilace
 vt sit smilax dissyllabū. q̄a vbi p̄celeumatic⁹ est, loc⁹ est singresi te
 ste Seruio, q̄ hic nulla esse pōt. Est nomē arboris albū florē p̄feren
 tis. ¶ Atrax. acis. fluuius Aetolię & Macedonię vrbs. Catullus.
 Smyrna cauas atracis p̄it⁹ mitte ad vndas. hic atraci⁹. a. ū. & atra
 cis. idis. p̄ hippodomia. ¶ Dropax vnguētigen⁹. Seren⁹. Nec nō
 apposito curāt dropace mēbra. sic Mart. &c. ¶ Cādax isula Creta
 q̄ v̄lgo cādida d̄r. p̄nultia gū corripit̄ teste Nestore. Cādaxetiā si
 ue Cādacis, fuit ḡthiopū regina. lu. Cādacis ḡthiopū dicant arcana.

Pernix:

Abax:

Similax:

Atrax:

Dropax:
 Candax:

mam corripere, varicosus cōtra primitiui naturā primā corripit.
 ¶ Coxendix. icis. i. coxa. Serenus. Clausa acies inter geminę coxen-
 dicis vmbras ¶ Eryx cum y græco viri, vrbis, montisq; nomē
 Verg. i. ænei. Siue Erycis fines, regemq; optatis Acestē. ¶ Fornix
 Ho. in fornice stantē &c. ¶ Calix notum est. ¶ Cilix populi no-
 men, fœmineum cuius cilissa est, regio ipsa cilicia. luue. Sic pugnas
 cilicis laudabat & ictus, est quoq; proprium viri. ¶ Filix herba.
 Verg. ij. Geor. Et filicē incuruis inuisam pascit aratris. diminutiū
 est filicula. Idem & fugit ad salicem &c. ¶ Larix arbor Nebrissen-
 sis in ix desinere ait, quidam volunt etiam per e larex dici. Ego per
 i larix in Viētruuiō & alijs semper legi. hinc larignus. a. um. & Lari-
 gnū castelli nomen apud Viētruuiū. Luca. lib. ix. Et larices fumoq;
 grauem serpentibus vrunt. ¶ Natrrix pro serpente, nam p fœ-
 mina nandi perita, notum est produci. Lucil. tame lib. ij. Si natibus
 natricē impressit crassam & capitatā. ¶ Nix notum est. ¶ Cap-
 padox quispiam in cappadocia nat⁹. Persius. Cappadocas rigida
 pigues pauisse catasta. sic cappadocus cappadocia. ¶ Celox na-
 uicula a celeritate dicta, testimoniū tātum grāmaticorum mihi est.
 ¶ Precox. ocis. vide primā regulam diphthōgorum. Faustus tamē
 produxit in obitu Caroli dicens. Quū reserata fuit precocis ianua
 lethi. ¶ Volux addit Priscianus in accentibus. ¶ Syphax cum
 y græco p prium viri, variatur. Proptius lib. ij. Hannibalis spolia
 & victi monumenta syphacis, Claudianus de bello gildonico. Cō-
 pulim⁹ dirum syphacem fractumq; metello, Traximus immanē
 Marj sub vincla lugurtham. Cæteri autem pducunt. ¶ Bebryx
 cū y græco populus in bebrycia natus, vnde bebrycius. a. um. va-
 riat. Sil. li. ij. Possessus baccho seua bebrycis in aula. Cæteri (q̄n-
 tum notare potui) corripiunt. Valerius Flaccus lib. ij. Procul effe-
 ra virtus, Bebricis & scythici procul inclemētia sacri, sic est in libris
 Valerij quos ego vidi. ¶ Narix. icis. corripitur, vide a ante r. Et
 tātum dulcissime preceptor Neui de generalibus quantitatū regu-
 lis tuo nomini dicatis, nunc IESV fauente speciales quantitatū re-
 gulas diligenter enucleabimus.

Coxēdix
Eryx.

Eornix,
Cilix;

Larix.

Natrrix.

Cappa-
dox.

Celox.

Precor.
Volux.

Syphax;

Bebryx.

Narix.

¶ Ioannis despauterij &c. Li-
ber Secundus finit.

K